

91-0780

91-e.1-303

~~67-1-C.~~
~~54~~

611
c18a

IMPETUS PRIMI ANATOMICI

E X

LUSTRATIS CADAVERIBUS NATI,

Quos propriâ consignavit

M A N U

A R E N T C A N T ,

Medicinæ Doctor.

LUGDUNI BATAVORUM,
SUMPTIBUS AUCTORIS,
Apud P E T R U M V A N D E R Aa,
Bibliopolam, Civitatis atque Academiae Typographum.

MDCCXXI.

VIRO
ERUDITIONE, SCRIPTIS, FAMA,
PER ORBEM
CELEBERRIMO,
DOMINO,
D. HERMANNO BOERHAAVE,
A. L. M.
PHIL. ET MEDICINÆ
DOCTORI,
HUIUSQUE,
BOTANICES, CHEMIÆ, ET COLLEGII PRACTICI,
PROFESSORI,
COLLEGII CHIRURGICI
PRESIDI,
HOS IMPETUS ANATOMICOS,
IN
GRATIANIMI,
MULTIS NOMINIBUS OBSTRICTI,
Tesseram,
OMNI, QUA DECET, OBSERVANTIA
D. D. D.

DIGNITATUM EJUS
DEVOTISSIMUS CULTOR,
ARENT CANT,
M. D.

**

LECTORI AUCTOR.

QUUM ambirem Medicorum inscribi Ordini, Academicum exigebat institutum, ut de Re quadam Medica Thema conscriberem. Parendum fuit legi: pauca igitur de vero Thoracici Ductus Situ fui commentatus, & iconē hunc depingere conatus sum. Effecerat hæc dissertatio evulgata jam, ut Viri Sapientiæ Medicæ Celebres rogarint, num & alia successu quodam fideliter notaveram? Quibus ostendi, quas hic cernis, Tabulas, propria quidem effectas manu, atque ea quidem effectas fide, ut certus sim, alieni a vero nihil quidquam continere. Has illi laudarunt longè ultra exspectationem meam, atque tales, quæ editæ prodeſſe poſſent Artis Medicæ Cultoribus. Quum putarem, hoc conſilium plus benevolentiae erga me, quam prudentiae, oſtendere; instabant illi ſedulō, atque urgendo tandem, ut evulgarem una cum diſſertatiunculâ illâ, fuerunt Auctores. Obedivi denique, ne viderer in re meâ plus quam illi sapere. Tu, Mi Lectoṛ, fi quid inde boni, illorum adſcribe confilio, quos Impulſores habui; maxime autem Eruditissimo Viro, Albino, qui Anatomen insigni cum laude publice in Illustri Academiâ Lugduno-Batavâ profitetur: Ille enim benigno favore me amplexus, obſervandis occaſionem dedit, opem tulit.

LECTORI AUCTORI

MONITUM.

ANequam explicationem Figurarum aggrediamur, præmonere debemus, quod, si quis vellet expedite uti his Tabulis, ut sibi faciat ex ræssiori charta, parallelogrammum, seu quadrilongum planum, magnitudine Tabulae maxime respondens, quod diagonali dividi in duo triangula debet, tunc latera sic disponat gradibus indicatis numeris Arithmeticis, (quorum primus latitudinem, secundus altitudinem designat) ut angulus rectus intra Tabulam comprehendatur, qui accurate locum quæsumum demonstrabit.

IMPETUS PRIMI ANATOMICI. TABULA PRIMA.

Vivo viventem hominem, bona quam plurima prestatore posse, negabit sanæ mentis nemo; verum, quod homo a mortuo acciperet utilia, omnes, nisi perficetam haberent Anatomem, incircarentur: incrementum quidem haec debet omnem suum bene lustratis demortuorum cadaveribus, ipsaque huic nata pro basi toti Medicinæ servir; quidem ita, ut Medicus, hacce desitutus, ad sanitatem fervandam vel integrandam, nisi casu fortuito, magni aliquid momenti conferre non posse; multoque minus Chirurgus: sua igitur commendabilis necesse erit, suo ufo, Anatome appetat; cui tamen condenda mortui praebere materiem, qua prodest vivis, quibus tutela salutis maxime cordi esse debebat.

Bene faciet itaque societati humanae, quicunque artem hanc excoluit, ut possit veri quid eruere, primusque depingere, quod priscos latuit: quare & ego, delineandi haud penitus imperitus, artis vero Anatomicae apprime studiosus, occasionem oblatam haud duxi negligendam, sed que oculis subiecti fidelibus, manu sic imitari studui, ut veritatem exprimere, erroresque emendare possem.

A capite, præcipua parte hominis, hic sumam initium, & quidem ejus pulcherrima pars, facies, primo materiam suppeditabit. Observavimus in ea structuram, tam diversam, ut nostra delineatio, aliorum Anatomicorum minime conveniat. Neque tamen ideo dico illos, errores commissiles: nam forte pender ab infinito Dei infinite Sapientis, quo vultum humanum aliis in hoc, in altero aliis lineamentis infixxit distinxisse, ne hinc confusio oriatur: similitudo enim, in toto humano genere, binos inter homines perfecta non inventitur.

Verum si una facies ab altera differt, majus dicrimen adhuc est, eandem inter vivam & mortuam. Vultuositas tunc & omnis nitor, quo Glyceria urebat Horatium, abest. Si virilis fuit vultus, qui paulo ante ipsum Martem percelleret terrore, nunc emarcidus, flaccidus, spiritu non turgens, nec metuendus jacet. Si pulchra feminine facies sit, que bellico homine fortior, Alexandrum ipsum profligasset, omni nunc imperio exuta, evanescit. Oculi tam nitidi, splendidi, incarnum munitantes, nunc obscurati sunt. Cynthiae lumina Proprietum incarcerantia sine ullo splendore collabescunt. Os, a quo primo sulphuris amator, vitam aut necem expetebat, & se felicem existimans, pro ut modo in hanc illam partem inclinabat, illud dulce ridens & loquens Lalagis, amabili dulcedine desitutum, flaccidum, pallidum, pendulum & immobile fordescit. Genæ purpuram æmulantes & lepos forma fuere. Superfunt filamenta & facculi pinguedinosi, aliis valculis irrigati, que investigare nostrum propotum est; ut ex hac deformi mafia elicerem aliquid, demonstrando scilicet verum situm & fabricam, quo alii suam formam melius excolere, servare, & amissam quodammodo recuperare possint.

FIGURA PRIMA

IN hunc finem aliquot faciei musculos ostendit; sed illos descriptorum oportet dicere, quid per faciem intelligatur; quod nobis facile vulgaris definitio absolvit: nimur quod spatium est inter exordium capillorum, & mentum, utrisque ad latera auribus terminatum: nobilis hac hominis pars, cui os sublime dedit Divinum Numen, maxime illum distinguit a ceteris animalibus.

Ex hac definitione data patet illico, locum, qui dicitur frons, non minimam faciei partem occupare; ibi juvenilis ætas sedem posuit, dum glabra & polita superficie, hilaris appetet;

A annis

IM PET U S P R I M I

annis vero increcentibus indicia ibi prima senectus pinguntur, & tempus omnia subvertens; hic rugas & sulcos exculpit, quibus (antea lacivus puer) nunc feverum Catonem reprobant; hoc non tantum ab ariditate cutis, senili etati propria, sed & a fibris, ei subtentis sit, que rigescunt.

Egregius *Vesalius* has ita descripti: *Frontis cutis univerſa, qua depilis eſt, ſimul cum naſi cuto-
matuſ voluntario oportunè agitur, quod carnoſe membrane totius frontis, & naſi cuti ſubtentare fit be-
neſicio.* Si magnus ille Anatomicus, ſimul proponens duas admittitrationes halice demonſtrandi; quarum una hic, altera Elegantiſima Bidloī *Tabula V.* exhibetur. Sed *Vesalius* nimis reūm depinxit hunc frontalem muſculum, five has fibras decurrentes, ut etiam *Dexterimus Coper-
rus*; contrā rufus Anatomicorum Princeps *Eustachius*, nimis oblique reprobant, uti annotavit *Clarifimus Morgagni*; veritati verò magis accedere *Eustachium*, ex concepitu cadaverum puto: pricipue ad ſuperclia; ibi igitur fuaderemus *Chirurgi Eustachianas* ſequi *Tabulas*, & oblique
fecare, ſed ſupra naſum magis verticaliter. Pater hinc quod *Chirurgus* accurate debet ſcire, harum decurſus: aliter ex inſtituto artis nil praeftere potest; ſic pulchritudo, que ſepe tanti fit, ab imperita manu periclitatur ex incognita ſtructura: parallelam enim fibris ſectione inſtitutre nequit, ſi ſitum ignorat, hac tamen ſola methodo, turpem cicatricem cavere potest.

Apparuerunt mihi illæ fibrae, carnoſae, a ſuperiori circumferentia oſſis frontis deſcedentes, antrorū, oblique centrum quaſi verſus, hinc ſenſim minori ſpatio comprehenſa cratiore molem conſtituent; donec inter canthum oculi maiores & partem naſi ſupremam, deſerunt ne invicem: haec decurrunt ſupra dorum naſi, ultra dimidiata & conſtituent triangulum quaſi Iſoſcheles; illæ vero a ſuperclia arcuato flexu pergunt uisque ad canthum oculi maiorem. Sic abſoluto frontalium fibrarum, muſculum ſic diuīm conſtituentium, deſcriptionem, a quo totus hujus partis motus pendet.

Alii fuere Autores, qui hunc diviſere in diverſos muſculos, uti *Coiterus*, qui fibras illas in-
curvatas pro novo habuit muſculo, a priori diverſo. Forte per actionem hujus muſculi de-
ceput fuit: primo enim intuenti aliquid ſubelle videtur, quoniam mirus hic muſculus actione
variat; nunc haec, nunc illa parte, pro capite, i. e. pro firmiore parte uens; corrugat enim
frontem, & explicat ſuperclia; ſed oppofito motu etiam deprimit ſuperclia. Sed *Dexterimus Coper-
rus* & *Clarifimus Morgagni* ex obſervata ſtructura, recte pro parte prioris habuere: &
concipimus motum ita: frontatas, ſi folus agat, frontem corrugat, & ſuperclia explicat; verum
ſi ſimul agat orbiculari oculi sphincter, in inferiori parte firmior eſt, & ſuperclia deprimit:
quod Natura minime repugnat, ſic agunt enim in respiracione a voluntate pendente multi mu-
ſculi, qui aliter ad respiracionem non pertinent, uti *Scaleni*, qui costas minime elevent, niſi
primo cervix firmaretur erigentibus suis muſculis, *Spinali colli*, *Transversali colli*, *Interſpinali-
bus colli*, *Longissimo dorſi*, *Semipenatu* &c.

Si igitur frontalis muſculus cum orbiculari agat, ſuperclia deprimendo umbram oculo con-
ſtituit, quan ſepe ſole, aliove lumine radiante coacti ſumus manu facere, ne viſus turbetur:
verum corrugando cutem, equi, aliaque animalia muſcas avertunt & apes, qui uſus non ob-
tinet in nobis, ſed videtur tantummodo inſervire actioni, priori oppoſita, ut nempe in obſcu-
ris locis plures acciperemus radios removendo ſuperclia. Praterea hic muſculus ad tegendam & defendendam frontem inſervit, & quod non minimam uſus partem abſolvit, ad exprimendos
animaſ affectus. Antiqui hoc ultimum jam obſervaſſe patet, eloquentia Patre, qui frontem ha-
buit pro janu anima; & explicata frons, veteribus hilaritatē indicare pater *Comico*; a quo
forte illud didicerat incomparabilis *Pictor Antonius van Dyck*, ſui avi lumen, & posteritatem exemplum,
in cuius tabulis miramur pulcherrimum ſemper nitorem explicatorum oculorum, &
frontis, dum hominem depingendum ita locabat, (paulo nempe depreſſius, quam ipſe ſede-
bat) ut neceſſario deberet frontem explicare oculos, dum *Pictorem* intuetur, ſic evitabat
viſum durum atque tristem (quo viſio plerique effigium *Pictores* laborant) ſed contra hilarem
pingebat, qua altutia, juncta artificiſſime manu, palmam omnibus præparauit.

Secundus muſculus, quem deſcribendum habemus, eſt orbicularis oculi, quo ditare oculos
fagax Natura voluit, ut melius ab injuriis externis defendetur, alios enim dedit motui inſer-
vientes. Hic muſculus sphincter circumambiendo munit oculum, in una tamen parte magis,
quam in altera; attamen ex hac ſtructura non minus divinæ ſapienzie argumentum elici potest;
ibi loci enim, ubi minima metuenda eſſet corporum irruentium vi, minime defenduntur, i. e.
in

A N A T O M I C I T A B L . F I G . I .

3

in Cantho majori, ubi nasus vice clypei fungitur, dum tendo Musculi ibi est. Ceterum obser-
vavi in palpebra superiori, non tot fibras, ac in palpebra inferiori, ubi tamen haudquaqueam ita
extensus nobis apparuit, quam *Cowperus in App. & in Myotom. Reformata*, repreſentat. Hic
Musculus suis nulli offiū, nī forte ad Canthum majorem offiū quarto, adhæret fibris; uti
etiam reliqui in corpore Sphincteres, vefice ſcilicet, recti intefſimi, oris, aliquie, qui ſi offiū ad-
hærent, ſuum officium nequaquam preſtare poſſent. Circumjacet oculo, ita ramen, ut in
angulo minori infeſtionem non obſervaverimus, uti quidam volunt, & *Spigilius* dubianter, quod
certe Anatomicum non decet, delineat; una enim eademque Tabula repreſentat infeſtionem in
angulo exteriori, & alia Figura ejusdem Tabule non delineat. *Vefalius* non bene deſcripit,
neque *Fuguræ* expreſlit, nec obſervavimus multo feliciorē in hac re *Bartib. Enſtabium* in ſua
Fig. I. TAB. XXXXI. fibrae enim ad palpebram ſuperiorem decurrentes, funt tenues & feniſim
circa Frontalem Muſculum evanescentes, ita ut delineare viſu ſubdučas non potuerim.

Uſus hujus Muſculi eft oculum claudere, defendere ſiū ad injuriis, que lādere poſſunt, & ob-
fufcare viſum, ut pulveres in aere volitantes, & familia: fi vero fortiter agit, oculi bulbum intror-
fum premit contra Glandulam Lachrymalem, hinc ſi quid iam oculo inhaeret, tali contratione
exprimit lachrymas, que abluere poſſunt, quicquid obſter: præcipue dum Natura, rerum ferva-
trix, tam mirabiliter inſtituto, hic motum determinavit, ut palpebra primo ad ſe invicem adducan-
tur in angulo minori, majori paulo altius poſito, hinc ſi quid abſtergendum fit, determinatur
verius majorē angulum, extra oculum poſitum. Contraſtione hujus Muſculi, & fricatione
manus ſcium malevoli pueri lachrymas extorquere, dum parentes, trifti viſu, & moleſtiori floru
cogere volunt ad obſequio petulantiae. Hic Muſculus robuſtior eft quam Elevator palpebrae ſu-
perioris; hinc ad dormitoriorum initium ſuperat illum: claudit oculum & dormitio defendit.
Si cum Frontali agit, umbram facit oculo, ut in vividiori luce poſſimus videre.

Numerus ac ſitus Muſculorum ita diſterit, ut vix noſtram Figuram nominiſibus aliorum accom-
modare poſſimus. Sic in eleganti *Enſtabium TAB. XXXXI. Fig. I.* occurruunt nobis quatuor Muſcu-
lū: duo ſciliſces Pyramidales alarum naſi Dilatatores, labrum ſuperius Attollens, & Gracilis,
qui mihi appaſſuere quaſi tres: ſi cui nunc unum ex his, quem vult, in duos diſtinguere placet,
poſteſt, uti 17. 22. in *Fig. I.* habemus pro naſi Dilatatore, fi vero hunc concipiamus pro duobus,
20. 23. pro Gracili haberi poſter.

Alter Muſculus 18. 23. eft quinque par *Fallopia*; quod ſic bene deſcripit: *Ortum ab ambito
oſſe oculi ac cavitate dorſum naſi, defcendit in alam narium partim, partim vero in labii ſuperioris
partem.* Hic Muſculus, ſi agat, dilatat alas narium, ſimulque labium ſuperius elevat; qualis
aēlo videtur in facie, cui aliiquid odore, vel viſu obſert moleſtum: maxime hunc in viſum ha-
bent illi, qui draftratores contemptoresque ſunt aliorum, & forte hæc verba in uno vel altero
cendum motum excitabunt.

Tertius Muſculus 20. 23. ſi pro Gracili auſtorum habere quis vult, non obloquimur multum;
niſi quod in noſtro ſubjēto, non ita gracilis appaſuit, ut iſto nomine appellari mereatur: neque
aēlo ſuo, ita ad actionem Zygomaticorum videtur conſpirare, uti Nobiliss. Pontif. Archiat. *Lanci-
ſio* placuit; fed ex conſpectu, illum pro Elevatore labii ſuperioris habere decet, ſimulque pro
Deprefſor Muſculo palpebrae inferioris: nam a malarum oſſe oriut & oblique descendens in
latere labii ſuperioris inferiori; quod deſcriptio abſolvit tertium *Fallopia* par.

In riſu, letitia, & hilari vultu agit, & paululum in tranquillitate animi. Itaque maximus uſus
eft hic Muſculus: quo ſunt enim *Democrites*, ſtūticiam hujus aēvi deridentes? quo ſunt, quibus
riſu, ab omni fere re excitatur, & qui illud puerili ingenii indicium comprimere nequeunt?
fed & quo dunt, quibus Deus larga, (ut & ſapientibus, quibus parca ſufficit) manu obſculi,
quo datus eft, degentibus vitam tranquillam? quo datione horum Muſculorum in facie quaſi
digito indicatur.

Quartus Muſculus Conſtrictor, vel Deprefſor pinnae narium, oriut ad angulum labiorum;
hinc adſcendit ſub diſcis, decurrit juxta alas narium, amplexarū paululum & ſupraſcandit. Hunc
Muſculum debemus, ſi *Enſtabium* excipias, *Bidloo*; prior enim in *TAB. XXXXI. Fig. I.*
& *III. 17. 20.* 17. 48. delineat optimè, poſt eum nemo Anatomicorum hunc Figura expreſlit;
Fallopia tantum de hoc aliquid dixit; donec *Bidloo* in *TAB. XII.* illum delineabat; verum
Cowperus in ſua operis *Bidloo* editione dicit, ſe nunquam obſervaffe talem harum fibrarum diſpo-
ſitionem in ullo cadavere; etiſi de induſtria examinato. *Cowperus* etiam memorat *Fallopium*
hunc

I M P E T U S P R I M I

hunc scivisse, ut & *Placentinum*; cuius tamen Figuram hunc referentem, ut *Cowperi* scripti, inventre nondum potuimus, neque apud alios, uti perperam textui *Cowperi* adjunxit *Drake Ambrop.* TAB. XXXIX. vide in nostra TABULA 19. 27. 16. 23.

Hic Musculus eandem actionem in homine videtur facere, quam in irato & praedam captante cane vidimus, suum riēum, tremulo motu attollente, & hoti dentes ostentante. In hominibus, qui ita Stoici non sunt, quin affectus aliquando vincane rationem, ejus actio videtur, dum summa ira excitari sunt, vel in summa desperatione: tunc enim delecto omni ratiocino, inflar bruti operis est, quicquid agunt.

Sequitur alter Musculus, suum ortum habens ex quarto maxillari osse, sub Gracili, descriptum inter & *Zygomaticum* pergens; fibras, ut hic videtur, per totum mentum dispergit; hinc totum elevare os videtur ad latera, i. e. ad ritum componit; si vero labium superius ad latera solus attollit, significat dolorem vel molestiam aliam perceptionem. Similem fere musculum *Eustachius* in sua XXXXI. TABULA Fig. I. 20. 18. & Fig. III. 20. 46, delineat, qui tamen magis in labium superius terminari videtur, sed forte idem est; *Lancis* non meminit hujus in sua Expositione illius Tabulae.

Zygomatici Musculi divisib[us] fibris a se invicem decurrent ab osle Zygomatico, dein uniuersit & decedunt, antequam ad angulum labiorum pertingant, pergunt, expatianturque per mentum totum usque ad marginem maxilla inferioris. Si agunt, hilarem vultum conuentiunt: ad risum enim disponunt os.

Musculus Orbicularis labiorum circumambit os fibris orbicularibus: si igitur agat sphincteris inflar, claudit os; hinc sibilando agit, & spundo; Ofculatorius a suo munere etiam vocatur quibusdam; pronuntiando voces agit, ita, ut custos oris sit, & nil ingredi possit sine ejus voluntate. Utinam suo munere ita funditus nil egredi permetteret, nisi attento animo, tunc certe auro carior, & nullo pretio comparari posset ejus fidelitas.

Musculus Buccinator oritur fibris a parte anteriori Coroniformis Procesus; hinc antrorum decurrit, adhaerens utriusque maxillae margini, & inseritur circa angulum labiorum. Videtur nomen acceperisse a functione: in illis enim, qui filios bellicosos Martis, præ gloria furibundos & homines demerentes, accendunt cantu, & buccinando ejulstant, supprimunt, ne committeratio faciem reprimat, maxime agit, reprimendo equali vi, qua aer extendit genas, que alter diffarentur: si unus agit, trahit os ad suum latus, ut in Agyris & Scurriae videri potest; si vero ambo agunt, rufus alia, & priori plane opposita, facies prodit in Scenam, quod plerumque in fletu, in dolore, & in ira violenter fit, sed violentissime agunt distracthendo os ad aures in summa desperatione, terribili adspexit.

Sequuntur adhuc duo Musculi in nostra Tabula, qui Maxilla Inferioris vocantur: primus est Temporalis, qui oritur ab osle frontis, sincipitis, sphenoideis & temporali, fibris, quæ omnes a circumferentia, versus centrum sub osle jugali decurrent, (a quo nullam observavimus fibram huic Musculo porrectam) & progredientes, partim carnosa, partim tendinosa, circumapplicantur Procesum Coroniformi inferioris maxilla. Hic Musculus est fortissimus, manducationi, & morsui præcipue inservit; agit etiam fortiter in iracundo & desperato homine, dentibus frenidente.

Musculus Masticator sua actione pulcherrimus, manducationi inserviens, oritur ab osle primo maxilla superioris & jugali, hinc descendit, & inseritur exteriori maxilla inferioris parti; si itaque agat motum tridulum dentium, in iratis excitare potest. Antagonistæ huic perfecte sunt Pterygoidei: si enim hi agunt, simul cum Masticatoribus, firmans & quietam tenent Maxillam inferiorem, in foveola Procesus Petroi, qui cum Procesu Maxillaris osli jungitur; & cui articulatio est Maxilla inferioris, non in sinu osli Petroi, uti omnes putavere, donec illud contrarium invenerat, Clarissimus Rau, Dexterius Anatomicus, &c, dum viveret, laudandus meus Praceptor. Verum dum Masticatores superant manducando, tunc Coroniformem Procesum applicant sinu, qui glandulosa & pinguedinosa substantia impletur, qui prella, inungitur articulatis, & eo tempore, quo maxime requiritur, oblinuit, i. e. dum mortus fit: qui, si humor hic lubricans deficit, audiri potest, uti in scorbuticis, & lue venerea affectis, miseris hominibus.

Supra hunc Musculum folers Natura Duellum Salivalem posuit a glandula porrectum, quo situ acceleratur saliva iter, eo tempore, quo plus requiritur, i. e. dum hic Musculus manducando agit; tunc hic Duellus perforat Buccinatorem Musculum, mirabili instituto, & effundit eo loco suum

A N A T O M I C I . T A B . I . F I G . I .

3

scum humorem, quo cibi comminuntur maxime duri, & salivæ plus requirentes, ad medium nempe molarem maxilæ superioris, inde affluendo miscetur cibis intra molares communatis.

Singulatim jam de actione horum Musculorum dictum est, nunc vero restat, ut dicamus, quid efficiant, si omnes simul vel successe agant. Nam mirabilem actionem faciunt, & nulla haec nus inventa machina imitabilem: se enim contra gingivas, & dentes applicant ita, ut nemica panis nec guttula aquæ hærere ibi possit, quin feratur in secundam oris cavitatem; ut motu linguae commotulatur, vel intra molares deducatur vel deglutiatur: & sola hac actione satisfacient hi Musculi; sed præterea aliquid in facie efficiunt, quo hunc amare, illius aspectum auferunt inicuntur; & quo hunc severum, illum jucundum, tertium morofum judicamus, &c. que Physiognomia relinquemus.

Aliiquid tamen de Affectionibus animi dicendum est, qui ab his Musculis in facie depinguntur; vix enim Simulator hic se subducere queat, quin hinc inde eluceret veritas. Hos Affectiones, qui ut morbi animi apparent, si cognoscet Medicus, felicissimum eum fore non dubito: si enim sciret hoc perfecte, præfio esset remedium ex causa contraria petuum; sic enim malevolus & iracundus homo illico compesceretur metu, severo judice, vel Rege vindice capitis praesente.

Veteres hos animi Affectiones distinguabant in duas Clasias, unius vocabant Simplices, alterius Compositos Affectiones. Sub clasi priorum comprehendebant Odium, Cupiditatem, Lætitiam, Tristitiam, & alias; Meatus, spes, ira, aliquæ sub Compositorum numerabantur Classe. Exemplo ex singula classe uno, rem illustrabo, quibus omnes Affectiones cognosci possunt; differunt modo majori vel minori gradu. Amor ex Classe Simplicium unus, si se habet in facie: frons explicata apparet, supercilia ad latera deducuntur, & oculi versus objectum splendent, dum vix ulla Musculus agit. Temporales & Masseteres paralyticæ efficiunt, ut os hiet, quo melius, opprefsus, & anxius pulmo spirare posset, dum cor inordinate faliens illum & faciem sanguine implet, inde color rubicundior, & accumulatio sanguinis ibi, hinc fuspiria, & anhelationes; saliva copiosior in os affluens; transudatio liquidissimorum partium, quibus labia rora quasi insperfa & madida apparent, & facies nitore quadam rendunt. Sed tota hec amabilis & pulchra facies evanescit, dum ira accenditur animus: Frontalis tunc Musculus & Oculorum Orbiculares, supercilia depriment supra nasum, & tota frons corrugatur; Dilatatores Nasi summa vi agunt & Labiorum Musculi; omnium vero maxime Elevator Labii inferioris, quod supra Labium superius fortiter extendit, dum Elevatores Labii superioris, hoc elevant ad latera, quo risus crudelis & sanguinarius representantur; interim Temporales & Masseteres strident dentibus; & quia ira est oppugnatio causa mali accepti, ad vindictam fui, a Fidentia & Dolore excitati, hinc conspirant Vires totius corporis; sanguis in pulmonibus accumulatur, anima diu retinetur, & facies sanguine impletur: hinc oculi ignis adinsar rubefunt & protuberant in æquilibrio suspensi, quo facile vertantur, prout objectum veritatis; saliva ore diffuit, dum sanguis appulus facile redire nequit, quo secretio plus sit; hic pallor, ibi rubet facies; nunc agente nunc relaxato Musculo: Venæ Jugulares tument & uti Poëta:

Rigent illi metu capilli.

Hic status obtinet, donec transit in desperationem adspectu terribiliorem, vel donec mens patur, & ad sedationem præficam redit.

F I G U R A E I . E X P L I C A T I O .

Musculus Frontalis 20. 10. partim fibris excurrens super nasum 14. 18. partim arcuato flexu defensus ad Canthum oculi maiorem 17. 17.

Orbicularis oculi Musculus, rotundum oculum ambiens 22. 14. hic sensim ejus fibres evanescunt ut & 27. 17. ubi nec tendo nec intersector apparuit.

Angulus externus oculi 26. 17. alias positus quam 18. 18. Canthus oculi major.

Musculus, quem pro Dilatatore nasi habemus 17. 22.

Musculus alter ab ambitu orifice oculi ortus, & descendens, partim in nasi alam, partim in labium superius determinatur 18. 23.

Musculus Gracilis ab anterioribus dictus, hic non ita gracilis apparet, a malorum offe oritur, & fibris connectitur Orbiculari oculi; hinc oblique decorsus descendit, & in labium superius terminatur 20. 23.

Musculus in angulo labiorum exoriens, oblique, arcuatis sub jam descriptis decurrentes, & paululum alam nasi amplexus, ibi fibris tenuissimis evanescit. 19. 27. 16. 13.

Musculus, qui sub Gracili ex quarto maxillari offe oritur, inter dictum 19. 27. & Zygomaticum decurrentes per mentum fibras dispergit. 20. 27.

Musculus Zygomaticus dictus ab ortu; hic simpliciter divisus fibris originem 24. 21. & 26. 24. hinc, ut ex figura patet,

ter, per mentum totum dispergitur.
Musculus Orbicularis Labiorum 15. 28. 14. 32. cuius Interfatio appetit 17. 29.
Musculus Buccinator a Coroniforme Proceſſi antrorum decurrens circa Angulum labiorum inferior 25. 30.
Musculus Temporalis 30. 10. 40. 15. Dispositiones fibra-

rum transparent per membranam eum tegentem, a 30 usque ad 40. in latitudine, & a 9 ad 11. in altitudine.
Musculus Masseter 30. 27. 33. 30.
Arteria Carotis 31. 40. in Externam & Internam divisa.
Culis retractis portio 45. 25.

FIGURA SECUNDA.

Hic exhibemus Arteriam Græcis Caronidem dictam ab effectu, quis soporem adserit: hinc Lateine Soporalis audit. Rufus Ephelius Lib. 1. Cap. 34. hanc soperem adferre negat, hinc aliud nomen permitteret; sed Redalus Columbus publice in theatro demonstravit, hunc effectum praestari hac Arteria: itaque nomen retinebimus, utpote rei congruens. Sic enim quotidie experimus post prandium somnolentiam, quam facile deducere possumus ab effectu hujus arterie; nam ventriculo extenso premitur Aorta descendens, quo fanguis copia majori ruit in Carotides; que hinc extense comprimit cerebrum quodammodo, quo motus animales non ita expedite absolvuntur, verum vitales augentur motus, que ambo sive in somno. Occasione hic data debeo rogare Medicos, cur somnum post prandium ita vident, & non attenti huic Divini Opificis instituto, homines ad ambulandum incitent & motus? Apparet certe ubique Natura sibi servatrix: Actiones Vitales, tempore somni maxime agentes, sunt, qua peragunt digestionem, concoctionem &c. quibus æquabilissima sit distributio, & optima applicatio particularum nutritivarum. Somnus est, quem cura fugit, & qui ut optime cecinit Poëta:

corpora duris
Fessa ministeriis mulcet reparativa labore.

Sed transibimus ad descriptionem hujus Arteria Soporalis: cuius ortum plerique Anatomicorum, ne quidem *Vefalium* excipio, male designant; *Eustachius* fore solus bene depinxit, sed ejus iter ulterius, & distributio per faciem, haud ita bene absolvitor; neque post illum ab illo, nedum accurato *Nuckio* excepto, Anatomico. Omnes, qui Systema Arteriarum depinxerit, hoc viuo laborare, quod, dum Faciem Anteriori delineabant, tunc Carotides, Externas & Internas, quasi juxta se invicem positas, repreäsentabant, dum interim in initio, una post aliam posita decurrit, hinc ratione fitus, quem obtinet, non partium, quas petunt, dicenda erat Carotis Anterior, & Posterior.

In hac Figura delineavimus ambas, capite ad latus deducto, quia aliter, si facies cadaveris, delineantis faciei & directo opposita esset, impossibile foret ambas delineare: itaque nec *Drake*, neque *Cowperi* Tabulas, que non multum differunt, pro perfectis habemus. Ceterum de hac nihil dicendum habeo, Indicatio enim Figure, iter & reliqua ab solvito hujus Arteria.

FIGURÆ II. EXPLICATIO.

Cutis refecta margo 30. 61. 37. 61^½. 40. 69. 41. 47.
Clavicula 12. 81^½. 29. 83.
Maitoidei Musculi 23. 78. 33. 87.
Jugularis 24. 79.
Nervus Octavi Paris 25. 80. & in Volucru ejus Arteria parvula conficiuntur.
Arteria Vertebralis Ramusculi 16. 81.
Sternohyoidei Musculi 31. 82.
Os hyoidis 35. 77.
Glandula Submaxillaris 34. 74.
Glandula Parotis 33. 70.
Orbicularis Musculi Palpebra pars 38. 66.
Arteria Carotis sinistra 18^½. 85^½.
Truncus Arteria Innominate 26^½. 85^½.
Rami Arterie ad Glandulam Thyroideam & vicinas 18. 84.
Arteria Subclavia dextra 26. 83.
Arteria Carotis dextra 27. 81. eaque tripartita 28.
77. in

Caronidem Internam, adscendentem 28. 76. ad 29. 71. bafin calvarie;
Caronidem Externam 28. 76. &
Ramus 19. 77. ad subiecta ossis hyoidis.
Ramus Caronidi Externi 29. 75. mox divisus in inferiore 31. 75^½, ad linguam; superiorem 31. 74^½ cuius Ramus 34. 73^½, secundum Maxillam decurrens, & Ramus supracandens Maxillam 36. 72. divisus in inferiorem 38. 71. ad Labium inferius; & superiorem 37. 71. ad Labium superius: Ramus tertius 33. 73. ad Masseterem pergit. Ramusculi tres 18^½. 74^½. ad Maitoidei & vicina.
Ramus 30. 73^½. ad Pharynx & Pyrigoideos Musculos.
Ramus 19. 72. ad Duram Matrem.
Ramus 28. 70. ad posteriora Auris.
Ramus 31. 70. ad Paronidem.
Ramus 31. 69. ad anteriora Auris adscendentem, & pergens ad 34. 64. in Temporalem dictam; inde in 37. 65. ad Fronitis anteriora & Oculum externum; & 35. 63. ad Frontis superiora.

FIGURA TERTIA.

OStendit hæc Figura Nervum inter Primam & Secundam Cervicis Vertebram ortum, hinc Vertebralem dictum; quem eleganti Figura expressit Clarissimus *Valsalva*: nostra juxta cadavericum exquisite delineata differat tamen ab illa, in eo, quod ramulos non emitit, nisi unum, qui anteriora petit, & supracandit Tuberculum Auris majus, superne vero absclissus appet, Cranio nimurum ablato, ulterius investigare non potui.

FIGURÆ III. EXPLICATIO.

Secundum Par Vertebralem Nervorum 14°. 55. | Tuberculum majus Auricula, quod supracandit.
Ramus ejus anteriora petens 13. 50. unique ad 9. 50. | Tuberculum Auris minus 8°. 49.

FIGURA QUARTA.

Proponitur hac Figura portio durior Nervi Septimi Paris, ubi per foramen Ossis Petrosi descendens, externe ad Radicem Auriculae se vifui præber; inde antrosum descendit ad 47. 55°, ubi in duos Ramos dividitur; unus 47°. 56°, descendens ad glandulas, cæterasque partes submaxillares, largiens in transitu duos 49. 56°. & 49°. 57°. Maffeteri Musculo ramulos; ultius pergit & se vifui subducit.

Alter Ramus 47°. 55°, ascendens ad Condyliformem Proceßum usque, ibi dividitur in aliquot Ramos, primo in duos 49. 54°. & 49°. 54°. Quorum Superior illico in tres alios 49. 53°. 50. 53°. 51. 54°; Inferior in duos 50. 54°. & 50. 55°, dispergitur; Ultimus 51. 54°, superioris distributionis facit inflatum cum Primo 50. 54°. Inferioris divisionis Ramo: sicutque hi Ramuli simul elegantem præbent conspicuum, quod celeberrimum *Du Verney* Professori Reg. Parif. a similitudine Pedem vocavit Anserinum. Digitus hujus Pedis (ut ita dicam) per totam faciem porrigitur; ad Frontalem, & Temporalem Musculum, ad Oculum & omnium maxime ad Nasum, Labra, Maffeterem, & Buccinatorem. Porro hic notandum est Clariſ. Viri *Du Verney* pulchrum obſervatum: quod nempe Ramus 47°. 54°. Quinti Paris eodem circiter loco exoriens, & ad Crotaphitem Musculum adcedens 47°. 53°, paulo supra ortum emittit Ramum 48. 54 antrosum, Septimum Par, antequam digitos explicet & supra Collum maxillæ extendit. Interim Ramum hujus Septimi Paris post aurem invenire non potuimus, tantummodo iftum in Fig. III. notatum. Nil ulterius in hac Figura notandum restat, nisi Styliformis & Mammillaris Proceſſus, ille 45. 55, hic 45. 54, indicatur.

In Explicatione *Figuræ I. hujus TABULÆ* dixi, quod Animi Pathemata in facie ut in libro videri posunt; sed quo apparatu hoc sit, ex contemplatione hujus Figuræ appareat. Ex perceptione soni ingratii, illico facies mutatur à Nervis Septimi Paris, hic Pedem Anserinum constituentibus, cuius altera portio, Mollis diæta, auditui infervit. Sic a vifui, olfactu, gustu &c. afficitur homo, & non tantum facies, sed & tonus corporis actio concurrat ad affectum exprimentum; quod sciunt optime arte periti Piëtores; & quod interne totus commoveretur homo, nemo vivus affectuum expertus ignorat. Hoc ex positione Nervorum ita explicari potest; ex auditu enim mouentur Nervi Septimi Paris, quo femul afficitur Quintum Par, huic Septimo afficiatum, tuncque simul alii Quinti Paris Ramuli in ætum deducuntur, qui nempe oculis, Musculis faciei, palato, lingue, & cetera proſpicient partibus. Præterea hoc Quintum Par pro parte conſtituere Nervum Intercostalem omnes sciunt, qui Intercostalis Nervus Musculis sic diſi, & omnibus Visceribus, simulque Genitalibus, proſpiciens, facile omnia movere, quæ diversa pati itaque debent, prout idea in cerebro nata variat. Tandem confidero Fig. III. ostendentem Nervum Vertebralem decurrentem ad aurem, qui etiam excitat, ut & Vertebralis Nervo Noni Paris lingue proſpicienti connexus, ab *Eustachio* optime delineatus in omnium pulcherrima sua XVIII. TABULA, & præterea Vertebralis a nemine adhucdum descriptus, quem eodem modo, ac priorem, sc habentem vidi.

autograph

I M P E T U S P R I M I
T A B U L A S E C U N D A.

EN Cistam, tibi apertam, L. B. & inde prodeuntia, (alia quam ex illa Pandoræ) arguments nempe summi Numinis sapientiam indicantia, quæ Capitula non Indico Ebore nec Gemmis splendens, usu vero omnem Regalem Pyxidem superat: servat enim, & tuto recondit illas partes, tam mirabiliter structura compositas, ut ex illo parvo spatio prodeant animalia vincula, Nervi nimirum, per totum corpus dominantes; a quibus vita & omnis aetio pendent. Sed, ut haec tenerimæ partes, ab externis injurias munera efflent, hinc est, quod theca eas ossea, mirabiliter nexus, ex multis conflata, ita ut nee laedi, nec solvi facile possit, Protoplatus inclusit; internam vero superficiem, ne molles haec subtilitatem, in scopolis & eminentiis Crani, naufragium patiatur, Membrana dura, polita, torti investitivit. Hæc Membrana, vasa, intima potentia, conductit, & suo munere funeta, benigno sinu, accipit redeuntia; hanc Membranam, Duram Matrem dicam, alios cum laude descripsiſſe feci; sed paucula tantummodo de sinibus annotare animus est. Sinuum enim, quos indicabo, posituram mihi aliter apparuisse, quam haec tenus observatum ab ulio Auſtore fuit, ex delineatione & sequentibus patebit.

F I G U R A P R I M A.

Demonstrat hæc Figura humani Crani, ferrâ divisi, partem inferiorem, Dura Matre ubique investitam. Hujus Duræ Matris partes, quæ nostræ scopo inferviebant, servatae hic ocurrunt, & primo quidem Procesus Duræ Matris cerebrum juxta longitudinem, in duo hemisphæria distinguis, & a figura Falx vocatus. Hic Procesus illi usui infervit, ne una cerebri pars incumbendo, suo pondere comprimat aliam; & præterea, ut Sinus, qui ad ejus marginem decurrent, stabiles efflent, non vacillantes. Primus Sinus, quem describo, Quintus dictus, ad limbum inferiorem, dicti Falciformis Procesus, positus, sanguinem ab anteriori versus posteriore vehit; nec magnæ capacitatibz apparat: hinc potius Vena, quam Sinus nomen meretur. Alter, in superiori ejusdem Procesus parte apparat, magnus, Longitudinalis dictus, a situ: occupat enim situ debito, summum medium capitis; hic vero & regione sua remotus, lateri crani aciculis affixus, & apertus appetat; quo membranæ semilunulas referentes, in ejus anteriori superficie vice valvularum fungentes, conspicuæ sint. Sanguis versus posteriora per hunc motu effundit, ut dixerit, in Sinus laterales; sed potius dicendum, ut stiratura mihi indicavit, in Sinum sinistrum, Lateralem, qui tantum Longitudinalis continuatus & protractus videtur; & ex hoc tunc Laterali sinistro Sinu, oritur alius, quem Dextrum Lateralem vocavere, hic minus capax, quam Sinister, sanguinem ab illo accipit, cuius perfecte ramus videtur. In altitudine horum Sinuum elongatur Dura Mater introrsum, ita ut producitio ejus, infrata cerebello, obtegat illud, & sic septo, a cerebri camera distinatum, tuto recondat, ne a mole incumbentis cerebri, comprimi possit. In medio hujus Procesus, decurrat Sinus Quartus, supra cerebellum; qui Sinus a Quinto accipit sanguinem, & etiam a Sinu, melius dicam Vena, quæ juxta os Occipitis affurgens, aperto ore, in Quartum Sinum hiat; qui sanguinem acceptum, demittit in Lateralem Dextrum.

Hi Quinque descripsi Sinus sunt precipui; sunt & alii, quos probe feci ab Autoribus descriptos, qui tamen magis ad Venæ naturam, quam Sinus accedunt: aliquot tales indicabit Fig. I. de quibus hic agere nostri infiniti non erat. Maxima cerebro redundat securitas a Postura Sinuum, quos solers Natura ita locavit, ut cerebrum nequaquam comprimerem posset; quod si multæ effent Venæ, aliquando fieri, haud absurdum patet. Præterea aliud quid mirum subest, quod nempe hic Venæ (vel Sinus) non suis concomitant arteriis, ut in reliquo fere toto corpore fit; sed plane diverso itinere per singulare, quod notandum, foramina crani, intrant Arteriae, exuntque Venæ. Tali circumspectione prohibitum est, ne Arteria hic Venas comprimerem posset; si copia vel majori motu &c. magis extensis efflent, unde multi morbi, & sepe mors subsequetur.

FIGURÆ I. EXPLICATIO.

Movere debet, quod omnes baui. II. TABULÆ Figurae, inversæ apparet, ita ut, quicquid in latero dextro conspicatur, in sinistro conspicere debat. Hoc vitium negligientia sculptoris accedit ut (quid dolor) emendari possit, nisi L. B. velit Tabulam luci opponere. & dorsum ejus contempnatur, quo omnes in finis dectio conspicuntur Figurae.

Sinus Longitudinalis Aperitus 37. 19. ab Anteriori 32. 33. versus posteriora 17. 11. tendens; in ejus interiori superficie Membranula, feminalium referentes, minus valvularum venis in hunc Sinum sese exonerantibus praefantes 34. 12. 37. 16. 36. 18. Margines dicti Sinus, quibus reficitur et Dura Mater, superius obtegens duo cerebræ hemisphaeria 35. 24. 38. 18. 38. 19. Locus, quo transit in Lateralem Sinum Sinistrum 26. 11. Procerulus Falciiformis 34. 10. e regione sua remotus & aciculis extensus, ut figura ejus melius conspicatur; & simul in limbo inferiori Sinus Quintus, decurrens ab 29. 36. ad 19. 18. ubi se in Sinum Quartum a 35. 16 ad 18. 17. effundit; hic Quartus accipit sanguinem similem a Vena juxta os occipitis adscendente, cui aciculus intrusus 25. 22. appetat; acceptumque demittit sanguinem in

Sinus Dextrum Laterale 32. 21. 27. 16. foramine bacillo 25. 16. indicato. Sinus Sinister 25. 12. conspicitur, qui per aperturam, sanguinem Dextra Sinu suppeditat, hic aciculo 27. 14. notatum. Duræ Matris partes ad Simum Quartum abscissæ 30. 22. & 21. 19. remote a sua sede, infractæ enim cerebello fluentes cerebrum incumbens. Vena vel Sinus ali 16. 21. 32. 14. similesque percipi debent eodem modo possit ad 17. 17. 30. 19. Cranium 17. 7. Dura Mater avulsa appetat, quæ Dura Mater ad 18. 9. conspicitur, & Cavitates Craniæ ad tecta videtur 10. 11. 27. 21. 24. 30. Foramen in Duræ Matris Procerulo fornicatum, ut Sinus Dexter ibi appearat 16. 12. 30. 11. 18. 17. 26. 14. Nervi Optici 13. 27. 25. 27. Carotis Arteria Rami 22. 26. 26. 27. Nervi Oculorum Motoriorum 22. 25. 26. 25.

FIGURA SECUND A.

Hæc repræsentat Figura Inferiorum dimidiâm Cranii Partem, eique supertextam Duram Matrem; sub qua Nervi prope originem hic abscissi, cranio egrediuntur. Multi primo intuitu putabunt, non operæ pretium suile, talem simplicis strukturæ partem delineari; sed plane priori oppositam acquirent lentementiam, si ex illa simplicitate elici posse, maximum, summi Numeri, erga nos beneficium. Considerent, queso, quibusnam partibus, hæc Inferior Cranii Pars definita sit; Pinguedo, Muculos & Glandulae in promptu erunt; quæ sane partes sunt, cuius magnitudo varijs variat temporibus. Pinguedinem enim augeri, minui, experientia patet; Glandulam, nunc intumescere, nunc subfondere scimus; & sic tandem etiam Muculos, omni actione, diversam acquirit molem; itaque, nullo tempore, pressio æqualis in cerebro fuisset, quæ maxime necessaria, ad functiones rite peragendas, requiritur: cerebro enim presso, ut experimenta docure, pereunt sensus; & quidem, prout locus variat pressus, eo Effectus preffisionis varius est. Hic igitur requirebatur substantia omni tempore eadem, quæ tuto nervis egressum præberet, & defendetur a pressione incumbentiæ Cerebri, & aperitatem Crani; quæ optimè absolvit Dura Mater: sic enim, Nervi Optici, sub Dura Mater tensa, supra Procerulum Sphænoidis Offis, libere, sine ulla pressione exent; sic Nervi Oculi Motoriorum & reliqui omnes; ut uno intuitu, melius ex Figura patet, quam multis verbis describi potest.

FIGURÆ II. EXPLICATIO.

Sinus Frontalis diversæ Cavitätes 20. 48. 25. 47. 30. 48. Duo Sulci, quibus accumbunt Procerulus Cerebri Mamillares, largientes per Os Cribiforme Nervos Olfatorios 24. 52. 25. 51. Nervi Optici abscissæ 24. 60. 26. 60. liberæ sub tena Dura Meninge exentes & per eam pellicentes 23. 59. & 27. 59. ut etiam Arteria Carotides 22. 60. 28. 59. Nervi Oculorum Motoriorum 13. 61. & 27. 61; etiam sub tena Dura Mater tuto exentes. Locus, ubi Nervi Patheticici sub Dura Mater reconditi sunt,

hic non expressi. 22. 64. 28. 64. Nervorum Quintum Par 21. 66. 29. 66. cadem Duræ Matris positione ruto egrediuntur, ut & reliqui. Nervi Sexti Paris 23. 67. & 27. 67. Nervi Septimi Paris 20. 69. & 31. 69. Nervi Octavi Paris 21. 71. & 31. 71. Nervorum Nonum Pat 23. 71. & 28. 72. Nervi Decimi Paris juxta Willistom 23. 73. & 28. 73. Foramina duo in gratiam Arteriarum Vertebralium 23. 74. 28. 74. Foramen Craniæ magnum 25. 76.

FIGURA TERTIA.

Hæc Figura inferiorem Cranii partem demonstrat, cerebro exemplo, ut & in sinistra parte, Os Orbitam Oculi superne constituens, & sustentans molem incumbentis cerebri, effractum;

E ut

IM PETU S P R I M I A

ut appareat, quomodo, summa cum cura, & providentia, in ista orbita, tuto recondita, Organa mirabilia Vifus, lateant.

Sciunt omnes hoc, per quod anima videt, Organum Dioptricum, five Oculorum Globulos, singulatim posidere sex Musculos, quibus omne verius objectum vertuntur; quae infinita, omni momento, occurrentia, faciunt, ut oculi, nunquam fere quieti, nunc in hanc, nunc in oppositam regionem, moveantur. Hinc est, quod hi Musculi, quorum quatuor Recti, duo Obliqui vocantur, circumquaque pinguedine suffusi locentur; & præterea ne sphæricam Oculi Bulbi figuram, durum circumiacens corpus mutaret.

Unus ex Musculis Obliquis, Trochlearis vocatur: quia mirabilis mechanismo, imitatur trochlearis actionem, i.e. potentiam directionem mutat. Oritur hic Musculus, ut omnes dicunt, ex ima orbitæ parte, quod nobis videre in hoc tenello corpusculo non contigit: Finis enim Musculi aliquo spatio ab ista orbitæ parte diffabat, si aliter fibrae tenuissimæ (non vidi enim) juxta Nervum irreptere visum fugientes.

Agit hic Musculus circumrotando Bulbum Oculi versus nasum, & simul extorsum ducentio, Pupilam vertit deorsum, ut luci vident, & alii in obiecta propinqua, naso v.g. imposita. Si alter Obliquus simili agit, ducunt Oculum antrosum, extorsum, ut in irato, & ira accenso homine protruberant: sic Piætores imitantur Herculem, erga Neffum, furibundum; sed plane contra, pacato animo, sedulo cogitantem Platonem. In metu etiam sunt Oculi protruberantes, quo omni argumento major splendet divina Sapientia: pulcherrime enim obseruavit de la Hre, quod Obliqui qui retinent Oculum in æquilibrio fulspenum, ut in omne punctum mobilissimum esset; hinc primo exuberantes plures radios accipiunt, i.e. plus vident, metu correpti homines & irati, dum interior mobilissimi sunt Oculi, & undeque observare possunt, que obsunt. Hinc est, quod Deus huic Musculo, qui tanti momenti munere fungitur, largitus est, unum Nervorum Par, quod hunc in finem nulli alteri parti ramum dat; nec Musculus ab alio nervo ramum accipit; quod aliter facile a Tertio vel Quinto Pari commode fuisset; sed inde facile confusio oriretur, dum sepe ab actione hujus Musculi securitas vita penderet.

Porro in hac Figura indicatur Ramus Nervi Quinti Paris, a Williis Ophthalmicus vocatus, qui in duos Ramos divisus ad anteriora Oculi pergit, glandulas, Palpebras, Scleroticam, Choroidam, Uveamque petit, ut & Musculos Ciliares, quibus ultra quadraginta ramos porrectos obseruavit Dexterrimus Rau, meus Praeceptor, dum viveret, laudatissimus.

Tandem Tertium Par videtur, quod ortum, paululum pergit, tunc delitescit pinguedine se subducendo, sed hujus iter in sequenti IV. Figura patet.

FIGURÆ III. EXPLICATIO.

Superior Pars Orbitæ effracta, facit, ut in conspectum prodeant ejus pars relicta 7. 35. & Nervi Quinti Paris Ramus 7. 42, qui supra pinguedinem pergens, ad 7. 36. bipartitus, in anteriori Oculi Ramos dispergit. Pinguedo, qua tota Orbita ceterum impletur, ut & Vasa sanguifera per eam decurrentia 6. 40.

Nervus Quarti Paris 8. 41, qui totus impenditur Musculo Oculi Trochleari 9. 39.

Nervus Terti Paris 8. 44, qui pro parte modo conspicuus sub pinguedine se subducit.

FIGURA QUARTA.

Nervus Terti Paris in conspectum prodit, qui Oculi Motorius dicitur. Oritur hic ex medulla oblongata basi, pone Infundibulum, inde antrosum tendens juxta Clinoiden Processum, calvaria egreditur; & per inordinatam fissuram, Orbitam intrat, ubi statim in Ramulos dispergitur, hic quatuor apparentes, pinguedine, qua undique septuli erant, ablata. Primum horum Ramulorum longissimus, partim Palpebra superioris fibris prospicit; secundus intrat Musculum Obliquum inferiorem; Tertius, qui in duos vel tres alios dirimitur, ad Rectum inferiorem vadit; & Quartus petit alterum ex Rectis Musculum.

FIGURÆ IV. EXPLICATIO.

Inferior Crani pars hic conspicitur, offe Orbitam superne constitutæ ablata & pinguedine exempta, ita ut clare appareat.

Nervus Terti Paris 38. 43, cuius Ramus Primus & longissimus 39. 38. Palpebram 37. 34. & partim anteriori petens. Ramus alter pergend evanescit in Musculum Obliquum inferiore; appareret 36. 38. Musculus vero hic non conspicuus, Ramus Tertiis 38. 39. sc. Musculo Recto 38. 36. inferit. Ramus Quartus 37. 39. Rectum inferiorem Musculum 37. 38. petit. Oculi Bulbus e situ remoto representatur 36. 35. ita ut Nervus Opticus ad latum deductus, & abscissus jaceat, quo etiam subiacentia melius videri possint.

TA-

TABULA TERTIA.

FIGURA PRIMA.

Demonstrabit hæc Figura Faucium Musculos. Nominis derivationi non inhærebimus: an Fauces Latine dicantur a fundendis vocibus? vel a Graeca dictione φάινω, pro φάειν, quod est loquor? vel a verbo φάντασται, vel a φάγω, deglutio? dicamus modo, quid per Fauces, vel Pharyngem, intelligamus: quod nempe sit superior pars Oesophagi, que a Cricoide Cartilagine, utique ad capitis imum, quasi infundibili in similitudinem laxata atflurgit, adeoque, velut ipse Oesophagus, obtinet tunc membranam internam, subiectasque isti glandulas, tum fibras carneas.

Sequimus hic accuratissimum *Valsalvam*, & Pharyngi tribuimus tria Orificia, unum nempe Maximum oris cavitate respondens; alterum Majus, viam nempe ad interna narium foramina aperiens; ultimum Minus, ubi Pharynx in Oesophagum abit. Quæ Orificia porro, cum modo debeat refringi, modo dilatari, idcirco Pharynx peculiaribus intrinserunt Muculis.

Quoad usum & futurum fatis bene, & Naturæ congruerent descriptis nobis Cicero Lib. II. de Nat. Deorum: *Stomachum*, inquit, agitatione & motibus linguae, canis depulsum, & quasi detrusum cibum accepit, depellere; ipsius autem partes eas, que sunt infra id, quod devoratur, dilatari, que autem supra, contrahiri; ante hæc ille scriperat: lingua ad radices ejus baren, excipit Stomachus, quo primum illabuntur ea, que accepta sunt. *Oris utraque ex parte tonfillas attingens, palato extremo atque intimo terminatur.*

In delineandis vero huic operi Organis omnes fere Anatomici dissentunt: *Eustachius* enim non multum de his habet; & *Vesalius* fere nil, nisi definitionem; *Falloppius* vero, si *Galenus* & *Oribazium* excipias, primo dedit nobis descriptionem, & tria Muculorum Faucibus Paria attribuit: quorum Primum & Secundum inter Muculos Gargareonis memorabimus; Tertium vero est descriptum Falloppius: *Oritur ab ea parte, quia basis capitis cervici jungetur, tenue ad medium totam fau- cium posteriorem, ac lateralem cavitatem vestit, & defendens inferitur in Hyoidis latera, & in pri- mam cartilaginem Laryngis, & aliquando in radicem lingue, obcurare tamen. Manus istius est Faues angustare, atque (uti opinor) offe deviatione vel deglutitione infervire. Si quis etiam velit, (pergit Auctor) poterit per me Quartum linguae Par bis adjungere.* Hoc alio loco oritur dicit ab interna facie calcaris, gracile admodum, atque ad anteriora declinans in membraneum veluti definit tendinem, qui prime Larynx cartilaginis ac Hyoidis lateribus, nec non extrema Lingua, in- feritur.

Riolanus, quem multi secuti sunt, septem Pharyngis Musculos describit, & Gargareonis quatuor; alii aliter rursus; sic *Cowperus*, cuius Oesophagorum nobis videtur Tertium Par Falloppii, quem accuratus investigavit Clariss. *Valsalva*, & in aliquot alias divit; certum tamen terminum non posuit, dum dicit: *Fieri posse, sentio, ut aliquibus in hac divisione liberalior videar; ali- quibus vero forte & parcior: quorum neutris pertinaciter repugnabo; verum ut pro arbitrio, horum Muculorum numerum minuant, aut si placet augeant, ultro concedam.*

Hoc fecit Accuratissimus & Doctissimus Dominus *Douglas*, qui sciens superiorem Oesophagi partem modo uno Pare Muculorum confare, in utroque latere, quas Pharyngeos vocat; quo- rum fibre diversis directionibus, a diversis & distinctis originibus, sibi invicem occurrentes in dorso glandulosa faucium membranae terminantur, ad imitationem tamen Clarissimi *Valsalvae* singulos descripit, & ab origine nomen dedit. Hoc ultimum sequimur: visum est enim, quod omnes hi Muculi, vel fibre, ita definitæ fuerint a se invicem, ut nemo, nisi veritati & sibi ipse obloqui vellet, rationem habeat, has pro uno describere; nisi cum aliis omnes Abdominis Muculos & Dorsales pro uno etiam habere vult, tuncque eodem jure omnes, quotquot sunt corporis Muculi, unus dici possent.

In hunc finem igitur propoñimus in hac *TABULÆ III. Figura I.* Caput humanum a cervi- ce solutum, & faciem ita incumbens, ut per magnum Calvarie foramen 24. 19. Cerebelli 24. 22. & Medullæ oblongatae 24. 25. pars complici possit; ceterum Pharynx a vertebris dissociata cum annexa Larynge & Lingua 23. 50. ut & Oesophagus 24. 67. & Trachea 26. 67. pendentibus, si- mul sese visu offerunt. Hic notamus, quod Oesophagus non subjacet Aspera Arteria, uti ple- rumque describitur, & quod *Eustachius* non exhibet in suis Tabulis, & in quo *Vesalius* erravit.

Hic vidimus, dum Trachea recte descendit, gulam sensim versus latus sinistrum vergere ita, ut tandem plane fere deserat Aperam Arteriam; interim miror, quod Vir Clarissimus *Morgagni* in sua *TABULA I. Adversaria I.* Oesophagum in latus dextrum Apera Arteria depinxerit. Porro hic notamus duos Occipitalis Offis Proceffus 20. 23. 27. 25. quibus caput primæ colli vertebræ inarticulatur, & Soporales abscissas Arterias 17. 24. 29. 26. nec non Maxillam inferiorem, cuius Condyloidis Proceffus 13. 28. & ejus collum 12. 32. cum 12. 41. angulum ejus designat, & 15. 37. partim Coronoidem Proceffum; ulterius notamus, Musculum Styloglossum 32. 37. orum a Styloide Proceffu, & oblique antrorum descendente radici Lingua infertum, in deglutitione introrsum sursum ducere linguam, in sinistro latere esse abscessum 9. 29. Lingua 23. 50. Pterygoideus Externus 34. 30. Pterygoideus Internus, 34. 37. quos pulchre exhibet *Eustachius*; Hamulus quo paululum ad latus ducitur Styloglossum Musculus occurrit ad 45. 45. Primus porro Musculus, qui occurrat, vocatur

Cephalo-pharyngeus 24. 29. hunc *Celeberr.* *Valsalva* Pharyngo-staphylinum, vel Staphylinopharyngeum, vocat: namque inter Uvula & Pharyngis Musculos reccinet, & dicit perperam tradi hunc ab imo capitio oriri. Verum nobis apparuit ortum ducere a parva, qua Occipitis Os, Offi Sphenoidi jungitur, eminentia; hincque gracilescens curvare fibris, donec in medio sub foramine Occipitalis Offis magno, in Lineam Tendinosam (quam abesse & adesse *Celeberrimus* *Morgagni* obseruavit) definire conspiciuntur.

Si igitur horum unus agit, Pharyngem oblique retrofusum ad suum latus trahit; si vero ambo, simili modo dilatant totam Pharyngem.

Salpingo-pharyngeus 29. 30. male Spheno-pharyngeus dicitur Musculus, ab ortu non rite intellectio: nam melius, dum oritur ab extremitate posteriori tubæ *Eustachianæ* Osseæ partis, & sensim in Pharyngem evanescens confusus quodammodo, Musculo Pterygo-pharyngeo, nomine Salpingo-pharyngeus audit.

Quando trahit unus, tum partem Pharyngis, suo latere oppositam, versus illud latus sursum retrofusum ducit; si ambo simili, sursum & ad latus trahendo dilatant.

Pterygo-pharyngeus 27. 32. a Proceffu Pterygoideo oritur, carnosus & fibroso Principio, hinc fete latius explicans, & posteriora perens, evanescit tendineascendo in dictam intermedium tendinosam Pharyngis lineam.

Oppofito motu, quam Salpingo-pharyngeus, agit, unus deorsum antrorum ad latus ducit, ambo vero dilatant, & deorsum explicant.

Mylo-pharyngeus 28. 35. a Maxilla inferiori, larga origine affurgit juxta molares dentes, & eodem fere itinere, ac precedens, vifum fugit in dicta linea.

Si unus agit, ad suum latus trahit; ambo maxime dilatant.

Gloflo-pharyngeus 27. 37. a laterali & superiori lingue parte proveniens satis largo principio, sensim immunito ad infertionem usque, refert triangulum, angulo suo acuto evanescens in linea alba, seu tendinea, dicta.

Unus si agit, suo latere Pharyngis vicinam partem, & latus lingue confringit, atque uniuerso vero totam confringunt, & cum aliis simili Orificia, ad os tendentia & narcs, Pharynx occludunt: faciuntque, ut explicate basi linguae fortiter adducatur versus Pharyngis aperturam.

Stylo-pharyngeus 29. 39. & 19. 37. satis nomine cognitus, descendit a Styloformi Proceffu, & interfecat, ut notat *Clariss. Valsalva*, Hyopharyngei fibras, quod etiam obseruavimus, ita tamen, ut Mylo-pharyngeus & Gloflo-pharyngeus quam maxime infertur, & fere penitus in iftos evanescere videatur. Aliam egregius *Fallopianus* hujus Musculi Infertionem descripti: in osse nimirum Hyoide & superna Thyroidis ora, quam restituere se posse *Celeberrimus* & *Accuratus* *Morgagni* scripti, quod nobis non ita apparuit; interim optime maximus ille *Anatomicus*, correxit *Copperi* errorum, qui dicit in medium & posteriore Pharyngis partem utrinque ita convenire, ut dexter cum focio suo vel sinistro jungatur.

Si horum unus agit, sursum ad suum latus ducit & elevat; si ambo, simili modo dilatant, & elevant ita, ut breviorem & latiorem Pharyngem cavitati oris e direcione oppositam efficiant.

Chondro-pharyngeus 26. 42. Hic Musculus ab appendicula cartilaginea ossis Hyoidis incipit oriri, & expansus in trianguli formam adscendit, & ad medium lineam properans, ubi partim obtegunt Thryo-pharyngeus Musculo, hincque sursum angulo acuto pergit juncta dictam medium lineam usque ad implantationem Pterygo-pharyngæ, ubi tendineascens evanescit.

Hi Musculi deorsum oblique constringunt Pharyngem; si unus agit, idem in suo latere efficit.

Hyo-pharyngeus 28. 45. Hic etiam Hyo-cerato-pharyngeus vocari potest: oritur enim a cornu vel proccitu ossis Hyoidis. Sic bene Clariss. *Valsalva* descripsit, duplice origine hunc oriri, una cum Appendicibus cartilagineis, lateraleriter ad basin ossis Hyoidis degentibus, altera Proccibus ejusdem cornutis, hinc adficdit, & inter Gloffo-pharyngeum & Chondro-pharyngeum, decurrit & se illis subducit, donec in linea jam roties memorata terminatur. Clariss. *Morgagni* obseruavit hunc & sequentem superaret lineam dictam & per oppositum latus adficendo porro perrage.

Hic Musculus simili ratione, ac Chondro-pharyngeus, agit: deorsum scilicet oblique constringendo, magis tamen ad latus suum trahit.

Thyreo-pharyngeus 25. 50. Optime hunc describit Clariss. *Valsalva*: eum ab utroque antico latere Thyroidis, per totam hujus altitudinem, duas acutas productiones formando, recedere, (licet quod aliquot fibras, etiam ab anteriori lateraliter parte Cricoidis acuta itidem productione inferiori proveniat) & suis fibris oblique adficendo in partem posteriorem Pharyngis in tendosam lineam se dimittere. Pars hujus Musculi 32. 53. refecta & elevata est, ita, ut nunc Cartilago Scutiformis 30. 53. conspici queat. Alii aliter descripserit hunc; *Cafferius* duplitem notavit.

Simili ratione agit, ac Chondro-pharyngeus; sed præterea videtur dirigendo Cartilaginem Scutiformem, aliquid ad vocem facere, & tonum acutum producere.

Crico-pharyngeus 24. 56. Diversus a priori est hic Musculus, a cartilagine Cricoidae ortus, & ad finem Pharyngis decurrente oblique sursum retrosum, quasi Sphincterem refert, & in eadem linea, hic vix visibili, a priores evanescit.

Si hic Musculus pro Sphinctere haberi potest, satis mirabilis appareat ejus actio. Constringit enim & claudit Pharyngem oblique deorsum; quia oblique sursum ejus fibre decurrunt: hinc successe premit constringendo deorsum cibos.

Syndesmo-pharyngeus 27. 47. Ab oru & fine (unde etiam præcedentes suum nomen habent) commodissime hunc Accuratissimus *Douglas* ita vocavit: a ligamento enim, quod necit cornu Ossis Hyoidis Procculi Cartilaginis Scutiformis, capit originem; hinc adficdit, & sub Chondro-pharyngeo & Thyreo-pharyngeo precepit ad suum finem, in linea alba, tendinea.

Hujus Musculi actio est periepta uti Chondro-pharyngei.

Viditfis nunc omnes Pharyngis Musculos, & lingulorum usum; oportet, ut videatis, quid simili agant. Hi omnes deglutitione inferiunt precipue, ad quam due requiruntur actiones, una nempe dilatandi, ut cibaria accipiatur; altera constringendi, ut accepta protrudantur; quod ultimum fit ab omnibus Musculis, qui a Larynge, Osse Hyoidi & Lingua ortum ducunt; primus vero efficitur ab illis, qui originem debent alios partibus præter dictis.

Mani, subacti, permitti, attenuati, humidi, lubricati (quas actiones tam elegans explicat Vir Incomparabilis & Praeceptor meus nunquam satis laudandus in suis Institutionibus) cibi protruduntur verus fauces hiantes; dum enim Cephalo-pharyngei a posteriori dilatant; Salpingo-pharyngei ad latera verus posteriora, Pterygo-pharyngei ad latera verus anteriora & Mylo-pharyngei ad latus suum ducunt; tum potillimum Stylo-pharyngeus ad latera sursum & Mylo-pharyngei ad latus suum ducunt; tum obliqui Stylo-pharyngeus ad latera sursum trahit: siue imul latiore & breviore reddunt Pharyngem, & cavitatem cavitati oris e directo oppositam constituant ad deglutiendo accipiendo; tunc constringendo in ea agunt Gloffo-pharyngei, Chondro-pharyngei, Hyo-pharyngei, Syndesmo-pharyngei, Thyreo-pharyngei, successive, & tandem Crico-pharyngei, obliqui Sphincteris munere fungentes; & aliis hic non descriptis conspirantibus, cibaria in Oesophagum traduntur: tunc omnibus se restringentibus, est deglutio peracta.

Cognitio horum Muscularum maxime Medico necessaria pater: quis enim actionem laesam rite cognoscere potest? si non perspecta habet omnia ad eam perficienda requisita. Sed & Chirurgo incognita minime debebant esse: uti exemplo Clariss. *Valsalva* patet; erat enim mulier, qua se diversari a bolo in fauibus haerente putabat, quem ut inde deturbaret, varia manuum, & medicamentorum auxilia tentaverat incalsum; & jam triduo elasto nil affumere potuit, tuncque opem quasivit a Celeberrimo Viro, qui, perpenitus omnibus, sufficabatur ex Anatomica cognitione in aliqua ex appendicibus cartilagineis Ossis Hyoidis luxationem: itaque digitis con-

treclavit, & illico, una vel altera contreflatione, rediget in pristinam sanitatem mulierem; erat hoc a Musculo Hyo-pharyngæo. Alias observationes adserunt alii, ut & *Cowperus*, ex quibus utilitas hujus cognitionis patet.

FIGURA SECUNDA.

INTER Musculos Faicum, uti jam annotavimus, descriptis *Fallopia* duo Paria Musculorum, I^{us} que proprie Gargareonis spectant; *Riolanus* haud ita bene eosdem descripsit, & primo a Faucium Mulcilio distinxit, sub titulo Gargareonis Musculi; nomen cuique tribuens; Pteryphylinus externus & internus scilicet: quod tamen rei non satis congruit. Dexterius *Cowperus* sub alio nomine, a Doctore *Croon* accepto, nobis exhibuit hos; Pteryphylinus internus, illi Spheeno-palatinus; externus vero Pterygo-palatinus vel Spheeno-pterygo-palatinus vocatur. Hunc igitur non ita ad Uvulam pertinere, uti obseruavit Clariſſ. *Morgagni*; cui non multum obloqui possumus; nobis tamen ita viſum est, ut Figura exhibet; si nunc ad Uvulam vel Palatum, recenseri quis veller; potest quisque pro libitu. Accurritissimus *Valfalsa* tria Gargareonis recenset Paria, quorum Primum Salpingo-pteryphilum vocat, quo indicat Pteryphylinum internum; quale nomen utpote confitaneum veritati reinebimus; Secundum vero & Tertium par, Glosso-pteryphilum (quod veteribus cognitum sub nomine *Gassamach* jam fuit ex *Bauhino* patet) & Pharyngo-pteryphilum, in nostra Figura non exhibentur. Si nunc confiderantur & hinc addantur tria Paria Accurritiss. *Douglas* descripta (qui in toto quatuor recenset Paria) & Azygos Musculus Clariſſ. *Morgagni*, habentur tredicem vel quindecim Gargareonis Musculi; quorum hic tres, vel quinque nostra Figura repreſentant.

Primus Musculus in nostra TABULA, Pteryphylinus externus *Riolano*, Spheeno-pterygo-palatinus Doctori *Croon*, nobis vero Spheeno-pteryphilus 16. 70. 15. 72. videtur vocandus, ut ex descriptione, quam non puder describere, patet: *Oritur* (fune verba *Fallopia*) *nervoso*, atque *tenui principio* ab apice *quadam Cuneiformis offi*, qui *ultra foramen illud parvum est*, per *quod arteriola per membranam dispersa in calvarium ingreditur*, *quique apex articulum maxillæ cum offe Temporum quasi tangit*. Ab hoc igitur principio *ortum, & gracile admodum per cavitatem Pterygoïdis interne ejus ale, vel alteri attensum descendit, ac definiet in tendinem nerveum temen quidem, sed latissimum, transit per mirabilem quadrangulum, que in extremitate dicit Pterygoïdis ala insculpta est, atque inferatur in cutaneam illam palati partem, a qua Gargulio dependet*. Huc usque *Fallopia*.

Munus hujus Musculi ex fibrarum decurſu & direccione per Trochleam seu circumflexione circa hamulum Pterygoïdem Proceſſus videtur pertinere ad Uvulam; Columellam enim tali direzione ad anteriora & latera trahere patet. Hic Musculus a *Valfalsa* non deſcriptus, quantum ſcio, interim jam *Euflaſcio* innotuerat: in TABULA enim XXXXI. Figura XIII. habetur ad 70. 40. quod præterivera Nobilis *Lancifus*; ejus ortum male deſignat *Euflaſcio*; ſi vera eſſet *Lancifus* interpretatio, de foramine Tubæ *Euflaſcianæ*, quam erroneam plane invenimus; niſi ſum 72. 39. & 74. 46. indicat duo foramina, que aditum Tubis *Euflaſciantibus* præberent, ab interne auribus, utique ad radicem palati; dum revera ſunt foramina in offe Temporum, per quæ tranfeunt ad anteriora Arterie Carotides, nam paulo superius eſt apex Cuneiformis offi, cuius meminit *Fallopia* loco citato: *foramen parvum eſt, per quod arteriola per membranam dispersa in calvarium ingreditur*; ad latus ſinus Oſſis Petrolis, itaque in linea recta a Styliformi Proceſſu ad Pterygoïdem produſula, coniunctur; & ab hoc oritur ille Musculus, vide *Euflaſcio* TABULAM ad 70. 40. & 68. 41. Percipere non poſſum, qui tantus Vir in hunc errorem labi potuerit, præcipue dum ipſe *Euflaſcio* diftertilisimis verbis hoc deſcripti, in Traducta de Organo Auditu, pag. 139. in editione, quam eruditio orbi dedit Clarissimus *Hermannus Boerbaare*.

Secundum Par 13. 72. nobis etiam primo deſcripti *Fallopia*, verum haud ita feliciter: haec ſunt verba: *Secundum Par nervoſo ſtudem principio ad eadem propinquā parte, unde primum oritur, atque deorsum declinans ad faucium latera in partes, que Amygdalas vocatas continent, inferrit, & quafe totam partem faucium lateralem, ac poſteriorē amplectitur*. Satis bene deſcripti hic egregius Autor; dum vero ignorabat Tubam *Euflaſcianam*, aliter non potuit; nec melius, nam ab inferiori offea parte iſtius tubæ, hinc ſub parte membranaceae inferiori tubæ oblique ad Uvulam baſin descendit & inferrit: explicat igitur ad latera & ad poſteriora trahit Columellam; ſicque impedit, ne cibaria regurgitarent in narium foramina in deglutitione. Hunc vocavit optime *Valfalsa* Sal-

Salpingo-staphylinum : est idem ac Pteryphylinus internus *Riolani*, & Sphæno-palatinus *Cowperi*. Quod ipse *Riolanus* inquisivit, & non ex *Falloppio* descriptis, patet ex descriptione ejus, dum dicit hunc Musculum habere cartilaginem peculiarem, & mobilem, ejus origini dicatam ; & sic vidit *Tubam Enflachii*, incognitam tamen *Riolano*; simili modo etiam descriptis *Baubimus*.

Praterem notamus in hac Figura Gargulionem separatam, cuius anterior pars 11. 76. juxta palatum 9. 77. dependens, posterior 10. 70. vero concipi debet quasi filo suspensa teneretur; in hujus medio decurrent fibrae carnosae Musculum 11. 70. constituentes, quem sine pari voco; sed ad idem est, de quo Clariss. *Morgagni* mentionem fecit, ignoro, dum ejus descriptionem videre mihi nondum licuit.

Tandem ut clariorem habeamus Ideam hujus Figuræ, dicendum est, quod situs est ac in *Fig. I.* nisi quod hic Larynx, Pharynx, Lingua, &c. ablata sunt; ita ut area, quam constituit hic Maxilla inferior 15. 80. impletatur palato 9. 77. Pterygoideus Musculus internus 17. 75. conspiciatur; ut & externus 17. 71. Ulterius Styliformis Proccllus 10. 70. Mammillaris 18. 67. Carotis Arteria 16. 68. notanda veniunt.

TABULA QUARTA.

NObilis illa, & princeps in corpore pars, animæ irascibilis, ut veteres dicebant, ergastulum, a quo tota liberi hominis pender vita, & cum quo simul periclitatur, Cor scilicet, hic in situ naturali oculi subjicitur; quem in diverso homine diversum & aliquando contrarium illi sciunt, quibus ludentis Naturæ potentia æqua in hac, quam in ulla alia corporis parte, innovit per observations: quibus constitit, Cor confusa contraria obtinuisse posituram in *Regina*, Matre Regis *Ludovici XIII*, *Maria Medicæ*, aliisque. Sed non obstantibus illis, quæ raro contingunt, pro naturali accipiemus positionem, quæ plerumque in cadaveribus inventitur: attamen diversa ab Autòribus a se invicem differentibus indicata. Sic *Galenus*, contra veterum placita, Cor in medi thoracis positum contendebat; *Vetus Galen* reprehendens, alium obtinere locum posuit, & simul cum *Eustachio* ita delineavit, ut nulla hædenus edita Tabula iis comparari posset. Postea vero unus alium imitando, neglecto veri studio, saepe dederat icones, non ad cadaver depicas, sed ex corporibus Brutorum quadrupedum, vel & quæ ipsi non rite inquisiverant, & fabricam ipsius non fatis perspectam ex aliis descripsere; sic *Riolanum*, miserrum Cor suspendentem a Mediastino & Pericardio, omnes fere Autòres in hanc fallam fecuti sunt sententiam; donec tandem recentissimi Anatomici statum cordis commiserati solvere funem, quo partim pendulum sinegabatur, Mediastinum scilicet; quo defititudo Cordi substituerunt pulvinar molle, Diaphragma nempe, cui nunc, ad luum opus peragendum, liberè incombūt, ut etiam nostra, delineata ad cadaver, Figura indicat. Vitavi quam maxime illud, quo damnum fieri posset incrementi arti, delineando illa, quæ propriis oculis non videram: quod tamen magnos in arte Viros fecisse patet ex Figura, quam de Corde primo dedit *Casnerus*, & suis inserit *Spigelius*, peroperat tamen rem exprimentem, quo non obstante rufus *Thomas Bartbolinus* in suo Opere usus fuit cadem.

Exhibeo hic Cor in situ proprio, (refecto Sterno, & separato ab annexa Pleura & Pericardio, quæ partes post mortem subfidentes, salfum pro parte, demonstrant Mediastinum) incumbens Diaphragmati, quod in dextro latere non semel observavi, paulo magis Peñus introtrum quam in opposito finistro latere, ad summam nempe quintæ a superiori numerando costæ partem, ita, ut Peñus precipue anterius tantum non obtinet, quam multi sibi falsa imagine represtant, capaciatem, quæ incognitæ turpiter & Medicus & Chirurgus strucruræ decipi possent.

Auricula dextra partim, & parva sinistra pars hic conspicienda sunt. Ad Auriculam sinistram notamus magna egredientia vasa, Aortam scilicet & Pulmonalem Arteriam, quæ ad levam oblique tendens, se subducit; altera Aorta nempe, exsurgens paulo post dividitur in tres Ramos; quorum Sinister maximus, nomen retinet, & oblique liniflorum pergendo arcuato fluxu (uti *Azyga* in dextro latere facit) posteriora petti; verum circiter in altitudine summa emitit Ramum, quæ Subclavia Arteria diæta, largiens illico unum superioribus costis Ramulum, & altero, qui mox in aliquot alios dividitur, Mammis propicit, inde Mammaria Arteria diæta; ulterius pergendo brachium ejusque partes petti. Secundus Ramus divisionis Aorte, five medius, recte fere exsurgit & vocatur Carotis Arteria Sinistra, vel Soporalis, sub hac & supra Aortam jam jam curvam notamus Nervum *Willisii Recurrenti* dicum. Tertius Ramus dicitur *Truncus Innominateus*, donec bipartitur; tuncque interior, est Carotis dextera, exterior vero Subclavia ejusdem lateris; supra has decurrit Nervus recurrentis dexter; quem inter, & Musculum *Mastoideum Mammariae*, & superiorum costarum Arteria apparent, uti in finistro latere indicavi. Juxta hunc Musculum pro parte videri potest Nervorum Cervicalium coailitus, Brachiales constituentium; ut & etiam Clavicula sua fede remota.

Anguli in medio (cujus latera ad dextrum pro parte *Truncus Innominateus* & *Carotis*, a sinistris sola *Carotis* constitutum) arcum opplet Alpera Arteria; cui partim incumbit Glandula Thyroidea, connexa Scutiformi Cartilagini, cujus dextro accumbunt, duas Glandulas, quæ an semper adfint, adhuc ignoro. Thyroidea Glandula, hic perfeclè corculum referebat; in alio cadavere, aliam observavi Figuram, semilararem scilicet, & Glandulam in binas fere divisam, si pauculum substantia, qua partes ad se invicem hærebant, demes.

Aliquid discriminis invenimus in exortu *Carotidum Arteriarum*, (qui raro apud Autòres bene in-

invenitur) nimurum in senili cadavere aliter se habere, quam in infante; sicutque Anatomici non de hac re ita culpandi sunt; in senili enim cadavere, observavimus angulum, sub Alpera Arteria, obtusorem, & Truncum Innominatum, non tam longum; ita, ut videatur etiam dextra Soporalis, ex Aorta producata; si igitur *Vesalius* in sua de Arteria Magna Distributione TABULA, depinxit Systema Arteriosum, senili de corpore defumprum, fatis res procedit & minime accufandus Magnus ille Auditor.

In hac Figura notandum est ulterius, Pericardium in anteriori parte diflectum, & eversum; erat hoc in cadavere cordis substantia accretum per membranam, celluloflam referentem perfecte: histriani vero morbi, quo extinctus erat homo, ignoramus. Tandem conficitur pulmo, ceteram cavitatem peitoris totam imples, qui circumambit costis, & Musculis intercostalis occupantibus, qui duplices serie sunt, externi, ab omnibus descripti, & interni prioribus exquisite contraria: nam suo fine, a vertebris dorsi aequae distanti, ac exteriores a sterno, quod folis, (quantum scio), observavit *Eustachius*. Hisce perfundens reliquam Cor, Diaphragmati (cui Pericardium triangulariter conformatum) incumbens quietum.

TABULÆ IV. EXPLICATIO.

Cor in situ 35. 60.
Auricula dextra pars 22. 55.
Auricula sinistra portuncula parva 39. 48.
Arteria Magna vel Aorta 26. 46.
Arteria Pulmonalis 35. 46.
Aorta continuata Arteria ad 37. 31. ubi emitit
Subclaviam Arteriam sinistram 37. 29. que
Ramulorum 39. 29. largitam superioribus costis &
Mammariam Arteriam 39. 27. mox in aliquot ramulos di-
vifam 41. 28.
Arteria Carotis sinistra, redi fore itinere ex Aorta affur-
gens 30. 35. sub qua
Nervus *Willisii* Recurrentem notamus 35. 25. ut & su-
pra Aortam 37. 33.
Arteriosus Truncus Innominatum 24. 35. qui bipartitur in
Carotidem dextram 22. 30. & in
Subclaviam dextram Arteriam 20. 30.
Nervus Recurrens dexter indicatur 19. 26. quem inter &
Musculum Mastoideum 18. 25.

Mammariae Arteriae 18. 26. & 17. 27. apparent, ut &
Arteria superiorum collarum 17. 19.
Nervorum Cervicalium coaditus partim videtur ad 12. 26.
& similes
Clavicularis dextra sua sede remota 3. 47.
Aspera Arteria 28. 35. cui
Glandula Thyroidea 27. 28. accumbens &
Cartilaginea Scutiformi 16. 20. annexatur, & præterea
Glandula duar alia 22. 26. & 24. 26.
Pericardi portio aperti & inversi interior superficies ap-
paret 12. 33. 36. 39. 40. 73. quæ per Membrano-
fam Celluloflam substantiam Cordi accreta appareat ad
30. 60.
Pulmo dexter conficitur ad 17. 45. sinistra in regione
45. 40.
Musculi Intercostales 53. 35. 55. 45. 58. 53. 59. 62. &
Musculi Intercoffales interni 51. 38. 54. 46. 55. 55.
58. 67.
Diaphragma 30. 75.

TABULA QUINTA.

FIGURA PRIMA.

QUOD Anatome optime in binas dividatur partes, quarum una injiciendo, & preparando, rimatur subtilissima, & Theorie Medica infervit; altera magna vasa, viscera, aliasque partes, investigando, Chirurgiae utilis est, nemo negabit; sed quod a priori nullus Medicus redundatur si fructus, si posteriore ignorat, patet; in hanc tamen Veteres accuratis investigatione, quam recentiores, videntur. Commune hoc vitium est, quod illa, qua sine labore acquiruntur, minime estimantur; saepe meliora calcantur pedibus, quam quae ab ultimis Indis petita, magno emuntur pretio: quae sponte occurunt, quibusve quotidiana consuetudine adseculimus, pratervidentur, quamvis non minori saepe argumento Deum infinita sapientia demonstrant; hujus erit exemplum *Figura I. TABULÆ V.* offerens Ventriculum & quadam Intestinorum partes.

Perquam accurate tradidere ejus historiam Anatomici, quoad Tunicas, vasa, Fibras &c: interim nemo fuit, qui præterviderit, Situm recte notare. *Vefalius* omnium optime descriptus Ventriculi Situm, non tamen videtur considerasse variam dispositionem, prout magis opplebat cibis.

Ventriculus, dum non penitus extenditur, sic se habet: Stomachus, qui unus continuatus cum Ventriculo & intellinis canalis est, penetrato Diaphragmate, explicatur vel continuatur in Ventriculum, qui in sinistro latere amplam sedem occupat, inter Lienem & Hepar, dum superius Diaphragma contingit; hinc oblongus figura sit in dextrum, ubi occultatur ab hepate ita, ut per totam Jecoris crassitudinem a Diaphragmate distet; tandem angustior & elatius sit, & retroflectendo suum finem continuatur in Duodenum: orificia differentia, superius magis antrorum possumus est. Sic Ventriculus in *Figura XIV. & XV. Lib. V.* Vefalii appetit, & apud Eustachium *Figura I. & III. TABULÆ X.* Talem nunc sicut in homine obtinet, dum nec flatu, nec cibis expansus est, tunc enim aliud acquiri & se in parte anteriori atolliri ita, ut, que Ventriculi pars, eo depleto, fundus erat, nunc asturgens antrorum, ejus anterior facies sit; de qua re aliiquid scivilius *Eustachium*, ex consideratione *Fig. II. TABULÆ X.* patet; ibi enim plane videtur sursum elevatus antrorum: & revera, talem obtinet sicut Ventriculus, dum repletus est, ut *Fig. I. nostra TABULÆ V.* exhibet Ventriculum flatu difsentum, & aliud sicut quan ante occupantem.

Ut Figura haec intelligatur, præmonere debeo, concipias subiectum seu cadaver abdomini incumbens, ita, ut sinistra eius manus ad tuum latus sinistrum posita sit, tumque dorsum inspicias; ita apparebit Tibi orificium superius, antea in anteriori & superiori parte Ventriculi; nunc vero in posteriore & laterali Ventriculi parte conspicuum, & Pylorus antea crevus sursum, & cum Duodeno Intestino angulum acutum faciens, nunc vero deorum, & cum isto Duodeno, in linea, fere rectam protractus, itaque ex tali dispositione appetet Ventriculum illico demittere fluida, qua accepit, ita ut videatur Crater ille Heronis in *Lib. de Spiritalibus*, qui nunquam repletur, sed acceptum demittit. Sed alii huic contradicunt, dicentes, fibras Ventriculi tunc agere & eum constringere; sed sciant hi, velim, me hic considerare Ventriculum, ut vas determinatae figure, sicut prout accipit, motu locali, mutans; cui fibrae ejus utpote ab eodem corpore ortae, & eidem insertae, non multum facere possint: aliter satius me docuit, actionem Ventriculi in ingesta, quadruplici modo considerare, Vir Magnus, & semper summa cum Veneratione nominandus Præceptor, Celeberrimus Hermannus Boerhaave: nempe primo ut vas, in quo pro tempore cibus quietescit; secundo ut vas, cuius contento aliquid miscetur; tertio ut vas, cui Musculi superaponuntur; & quarto tandem, ut vas molle, compressibile in certis circumstantiis positum. Quæ pulcherrima, hic tamen nostro scopo non inferiuntur.

FIGURÆ I. EXPLICATIO.

Hec Figura demonstrat Ventriculum ab hominis posteriore parte delineatum, & flatu repletum, ut conspici potest ad 29. 10. & Partem Omenti Ventriculo connatam 27. 18. usque ad Orificium superius 25. 14. Quod quo plus oppleret Ven-

triculus, eo magis ad posteriora deorum flectitur, ita ut Oesophagus hic fibi viam occludat & appareat quasi Ventriculi latere posteriore inferius efficeret, dum alter observavi Oesophagum oblique Ventriculo inferi & quidem per transversum trium aliquando digitorum spatiū

A N A T O M I C I . T A B . V . F I G . I . I I . I I I . I V .

19

- tium magis anterius , quam orificium dextrum , hanc differentiam hic notare volo , quæ forte sola & sufficiens causa est motus hujus Ventriculi.
- Pylorus 37. 19. ante interim sūfsum erexitus , nunc flexus deorum proficit , quasi cum Duodeno in linea recta protractus , hinc illico effundit illa , quæ commixtione non indigent.
- Duodenum 27. 23. vocatur sic illa intestinorum para a Pyloro 37. 19. ad 27. 23. ubi subrepente Mecocolon , & Jejunum incipit vocari ad 35. 30. ubi Ileum audit.
- Mecocolon 19. 28.
- Omentum 30. 22. quo hic Duodenum jungitur Ventriculo , simul cum
- Mesenterio 29. 21. ligatum & abscessum patet.
- Lamella pellucida 31. 20. Omenti intermedia , qua Ventriculo necatur Duodenum.
- Licis fruhulum , in situ tale apparet 18. 19.
- Colon intellinum 39. 24. & 17. 28. connexum Ileo per spatum inter 40. 21. & 34. 27. donec pervenit ad 43. 28. ubi faculum efformat , complicatio[n]is sui lateris valvula interceptum , qui Cæcum vocatur ; ultre Zygomaticus dicitur flexus ab 39. 24. ad 43. 28. cui adiacet Ren sinifter.
- Spissitas Vermiformis tandem norandus est 43. 35. Cæci intellini ; cæterum pergit 48. 35. & Ileum dicitur.

FIGURA SECUNDA ET TERTIA.

HÆ Figura nil novi subiiciunt oculis ; demonstrant enim Cubiti Articulationem , Radii & Ulnæ nimurum cum Humero seu Brachii Ofce ; veteribus jam bene cognita , & singulariter elegantissimis Figuris depicta , ut ex *Vesalio* & *Eustachio* patet. Verum id (ni fallor) nostra Figura præstabit , ut uno intuitu veram hujus mirabilis mechanismi ideam detur contemplari. In hunc finem posuimus Brachium sinistrum in aspera ita , ut vola manus afferculi superficie contigua est ; tunc disiecta , paululum a se invicem sejunximus , ut magis conspicua essent. *Figura II.* exhibet Radius & Ulnam , & *Figura III.* ostendit Humerum seu Brachii Os. Monendum hic est , ne arte periti in vitium vertant , mea *Figuram Secundam* in finitra , *Tertiam* vero ad dextram adumbrare : sed sciant , quod *Secundam* delineavere ad angulum 30. graduum , ut melius introspicere , tuncque impossibile fore humerum depingere , ideoque inverso aspera , cui impotens erat Brachium , Os Humeri adumbravi , eodem ac priori modo. Si nunc modo hac olla ad se invicem adducantur , fit articulatio , qua flebitur & extenditur manus cum Brachio inferiori , a motu Ulnæ ; prona vero vel supina redditur manus ab ofce Radio , motu supra capitulum Humeri Ofcis , ut porro ex Figuræ Explicatione patet;

F I G U R A E I I . E T I I I . E X P L I C A T I O .

- Figura II.* ostendit Radius 31. 41. & Ulnam 34. 41. In Radio notamus ejus Capitalis 37. 52. cui infulcitur Cavitas 36. 55. quam ingreditur a Capite Humeri *Figura III.* 40. 68.
- In Ulnæ elatiore parte primo observandus anterior Sinus Humeri fibiis Procerulus 31. 55. & posterior Ulnæ Procerulus 31. 62. patellam referens Sinumq[ue] Humeri in posteriore intrans.
- Sinus Ulnæ Rotulam Humeri *Figura III.* 19. 65. 32. 66. 35. 65. excipiens , hic 28. 54. 33. 54. 29. 62. 35. 62. in medio elevans ; ubique lavis superficies cernuntur ,
- que tamen remittunt circiter in media 35. 57. ad 28. 57. ubi aperior est.
- Pinguinus 37. 60. 28. 60. circumquaque ad margines indicatur.
- Figura III.* Repræsentat humerum os 35. 79. cuius Caput 40. 68. sola adductione applicaretur Sinui Radii *Figura II.* 36. 55. ejusque Rotula 19. 65. 32. 66. 35. 65. Respondetur Sinui Ulnæ , *Figura II.* 28. 54. 33. 54. 29. 62. 35. 62. & Sinus 37. 65. locaret marginem Capitalis Radii , simulque in gratia Nervi manum petentis exculpus.

F I G U R A Q U A R T A .

Mirabili & stupefaciente mechanismo Natura homini corpus conflat , & in minima & sepe pinguedinem , iners corpus , si locavit , ut summo uiri interficiat. Tota Genu Articulatio pinguedine reconditur , qua lubricat , innigrit , & mobiles retinet partes ; alter motu , calore &c. rigescentes ; cui præterea accedit lubricus ex Glandulis Haverianis humor , vice smegmatis fungens , quo Artificiaris , Tornatores , aliisque , utuntur , ne motu nimio affrictæ partes flammam conciperent. Tali igitur instituto inter pinguedinem fit articulatio Tibia , cum Femoris Ofce , quæ usus summos vivo homini præstat , & ut liberior , omnique in parte expeditior esset motus , hanc Naturæ partem annulus duobus infixus , substantia singulare , maxime elastica in toto corpore , & lubrica , cartilagineis nempe lavigatis ; in intercapidine horum locavit ligamentum fortissimum , fibris ad decussum currentibus confitans , quo Tibia Ofce Femoris annectitur. Anterior patellam apposuit pinguedine circumquaque levigata , Articulationi huic , qua polita & lubrica , non tantum motum adjuvat & anterius defendit , sed pro Hypomochlio interficit , ut Tibia a suis

K

Muscu-

Musculis extendi possit, qui infinita vi trahendo nihil efficerent, nisi per patellam sinus insertio-
nis (quo virtus definitur) augeretur. Patet sic mechanica Corporis structura, non tantum in
hac, sed in omni alia parte Corporis: codem enim munere funguntur ossa Sefamoidea ubique,
& alia in Tendinibus Musculorum, hinc inde posita. Quid ulterius de hac Figura dicendum sit,
Explicatio ejus absolvet.

FIGURÆ IV. EXPLICATIO.

Tibia inter & Femoris Os, abscissum pedem sinistrum
repreäsentat, simulque patellam in fede quasi ser-
tam, in qua Figura, primo notanda occurunt
Ossis Tibiae superficies leví cartilagine obducta 30. 95.
31. 102. cuius pars 31. 98. 32. 101. eminentior, pa-
latim ad 29. 94. 31. 103. subfudet, & in 28. 96. Sinus
quidam affilatur. Margines exteriores 31. 90. 16. 94.
37. 93. 28. 105. 33. 107. 36. 103. Ossis Ti-
bie, unde oririuntur Cartilagines femorales 33. 94.
31. 105. his circulum fere abvolentes. Hic descendens
patulum deorsum ab omni puncto circumferentia ad
centrum, ita tamen, ut a posteriori magis elongentur,
& sensim tenuefcens delinant.

Ligamentum fortissimum, in anteriori & in posteriori par-
te, ubi hi annuli cartilaginei ad se invicem accedunt,

ortum, cuius fibre decussatim decurrentes hic transversæ
apparent abscissæ 30. 100. 35. 99.

Tendinosa pars Musculi pedem flexentis 20. 97. &
Arteria 19. 99. cui vena & nervus adjacent, se sponte in-
trotrecti, visu subducentes.

Fibra carnosa Musculorum transversim abscissæ 19. 90.
43. 99. 41. 104. 43. 107.

Pinguedo in omni parte politissima superfici & aqua-
litissima 34. 99. 27. 107. 22. 97. 23. 101. 23. 107.
14. 105. sed Membrana Adiposa sub cuto turgentibus
vehementi confare videbatur lardi instar Porcini 13. 100.
21. 94. 27. 88.

Patella undique obruta pinguendine appareat 19. 102. In
medio notarium illam in latr. crucis forme eminentem.

FIGURA QUINTA, SEXTA, SEPTIMA, ET OCTAVA.

His Figuris unum idemque a quatuor diversis & oppositis lateribus delineatum vobis offero
Officulum illud Auditus, quod Malleus, a similitudine, vocatur. Hoc vel plane non, vel
male, depictum deprehendi, dum interim se sua pulcherrima structura commendabat, ut rite
delinearetur.

Primus, qui inventus ejus Processuum longum & gracilem, fuit *Cecilius Folinus*, cuius *Differ-
tatio & Auris Internæ Delineatio Nova*, Venetiis 1645 edita est. *Thomas Bartolinius* post eum
folus memini inter Anatomicos hujus Processus, quem depingit. Postea rursus oblivioni quasi
traditus, nemo de hoc locutus est; donec tandem *Celeberrimus Rau*, dexterissimus Anat &
Chirurg. Praeceptor, dum viveret, meus laudatissimus, resuscitavit illum, quem sape, dum
ejus privatis interesset, cum oblectamento vidi.

Notanda in hoc Officulo veniunt, ejus Caput, Cervix, Manubrium & Apophyses duæ, qua-
rum una longior causa delinationis fuit: huic Apophysi Musculus, qui Tendinosus oritur ab ex-
terna parte Meatus Eustachiani, unde adscendens, & cavum Tympani intrans, se inferi fibra-
rum latifascia applicatione, hinc fere infinitis determinationibus ducit Mallei partem & Membra-
nam Tympani versus Meatum Auditorium; quem usum primo inventi Clarissimus *Rau*. Simi-
lis Processus videtur *Eustachio* innutus ex *TABULA VII.* In Scriptis vero nil meminit ejus,
hinc dubitamus.

FIGURÆ V. VI. VII. ET VIII. EXPLICATIO.

Notamus in *Figura VII.* quo omnium maxime Officu-
lum hoc in situ naturali demonstrat Caput 55. 18. | Processus minor 57. 19.
Processus longus Gracilis 56. 18. | Manubrium 57. 20. indicantur.

FIGURA NONA, ET DECIMA.

SI ulla ex parte Anatomicorum negligentia appetat, certe erit in hac Ossis Palati descriptione;
quam nemo Anatomicus adhuc rite dedit, nec Figura expressit. Solus *Bartbolomeus*, in arte
Principis, *Eustachius*, in *TABULÆ* sua *XXXVII.* *Figura I. 2. 3. 4. 6. 7. & 8.* ostendit hoc
Os, cum Oss Maxillari superiori, & Officula spongiosum inferius, hinc applicatum; quod
tamen, industria sua, nec studio, nec attenta Operum *Eustachii* lectione, neque cadaverum inspectione
& comparatione in singulis Tabulis videtur consequi potuisse *Lancifus* interpres, dum in Explicatione
dictæ Tabule leviter tantummodo attingit indicatas Figuras, & silentio præterit illa, que pri-
maria

maria inter *Eustachii* inventa haud infimum locum obtinere debuissent: sed *Davus* est, non *Oedipus* Lancifius, uti pag. 28. ipse fatetur, ubi tamen ad extricandum illud enigma minime talis requirebatur. Mirum est, quod res tam clara, latuit Anatomicos alter perspicacissimos: quid enim magis omnium manu teritur, quam Cranium ejusque Ossa; tamen prætervisa est illa struatura, nobis pulcherrimam *Figuræ IX. & X.* præbent materiem.

Nona itaque *Figura* ostendit dimidiatum sinistrumque Ossis Maxillaris superioris, *Vefalio* quarti, partem, ab omni alio offe, & ipso Palati, quod lectum *Vefalii* est, & *Couperi* septimum, liberatam. Descriptionem hujus Offis non dabo: uprote ab aliis, re jam peracta: neque ejus antrum, *Higmori* dictum, sed veteribus, ut *Vefalio*, *Columbo*, & *Bambino* cognitum, describam. Animus tantum est indicare coniunctionem hujus Offis cum Offe Palati vel septimi *Couperi*, quæ res non invenitur apud ullum Anatomicorum, & tamen contemplationi intenta dignissima est: ex descriptione enim patet, quod illud Palati Os, pro parte etiam Orbitam Oculi, constituit, & ex hoc cognito solo, multa ægris dira laborantibus lue Venerea, symptomata Oculis & visui accidentia intelligi posunt, aliter inexplicabili, nisi vago ratiocinio; consideres modo *Figuræ IX. & X.* Explicationem, & resclare apparebit.

FIGURÆ IX. ET X. EXPLICATIO.

Figura IX. repræsentat dimidiatum sinistrumque Superioris Maxille partem, ab omni alio Offe liberatam, si exceptias Molares duos 9. 19. 9. 61.

Antri Higmori Apertura videtur ad 12. 53. quæ hic maximum apparet, minorum enim, si Os Palati *Figuræ X.* jungatur huic, & ab Officis Spongiosis inferiori. Maxillaris offe superior & posterior in ore pars defensis ad 13. 56. Cum tunc applicetur Os septimum *Couperi*, posteriore palati partem coniunctius, quod *Fig. X.* delineatur.

Pars Offis, nasi & oris intermedium occupans, fungosi & spongiosi ad 19. 57.

Inzqualis & scabre superficies undeque punctis nigris determinata est Area, quam opplet Os *Fig. X.* Naturali coniunctione: paret hinc, quod minuit Orificium Anterior vel Sinus ad 10. 54. & porro quoq; partim constitutus Oculi Orbitam, cuius posterior pars hic 9. 50. notatur.

Nervus quinti Paris illico dividitur in tres Ramos, quorum secundus Maxilla superiori proficit, exiens nimurum per quartum singulare foramen & veniens ad 6. 51. pergit per recedentes Lamellas Offis quarti, sub orbita,

exitque anterius per foramen eidem Offi insculptum sub cavitate, qua Oculum conditum; sed ad posteriora Orbitæ 6. 51. exculpatur Sinus ad 7. 53. & a 6. 51. ad 9. 56. fit canalis concursu binorum Sinuum Offis quarti & septimi, qui aperitur ad dentes molares, per quem hunc decurrit præter Venam & Arteriam Nervus secundi Rami quinti Paris productus.

Pars effracta Offis, ut melius in interiora sinus videri posset 6. 51.

Figura X. in hoc Palati Offe notamus

Angulum, qui intercludit alis vespertilionum similibus, Procervis scilicet internis & externis 51. 56. ad 52. 55. Sinus, qui pro parte canalem facit Ramulo Nervi quinti Paris &c. exitus hic ad 53. 55. apparere.

Concipias nunc hoc Os priori *Fig. IX.* applicari ita, ut opplet area in dicta *Figura IX.* punctis determinata, & tunc 56. 54. applicatur 13. 56. in priori 57. 54. annexetur 10. 54. ita ut angulus 10. 54. in *Figura IX.* comprehendatur inter 57. 54. & 56. 55. *Fig. X.* tam arcte, ut sine lafione vix solvi posset, tandem 55. 48. applicatur 9. 50. *Fig. X.* & partim componit orbitam, ut quisquis nunc facile observare potest.

IMPETUS PRIMI

TABULA SEXTA.

Primus eorum, quorum scripta ad manus nostras pervenerunt, Thoracici Ductus disertis verbis, sub alio nomine, meminit Accuratissimus *Bartolomeus Eustachius*, qui floruit circa medium xvi. seculi, in *Italia*; evolue, si libet, elaboratum, de *Vena fine Pari Tractarum*, Edit. *Lugd. pag. 279. &c. in Opusculis Anatomicis*; inventies hercle paucis & distinctis verbis, accuratissime descriptum, sed in *Equo*; uti solebat non tantum hominum, sed & aliorum animantium corpora studiose differcare. Locus extat ibi *Antigramm. XIII.* in fine, quem, quoniam notabilis, brevis, nervosus, hue adscribere non dubitavi. *Ad hanc*, inquit, *Natura & providentiam quandam eorum venam pertinere credidi*, que quam artificii & admirationis plena sit, nec delectatione ac fructu careat, quamvis minime sit ad Thoracem etendam instituta, opere pretium est, ut expnatur. Itaque in illis animantibus ab hoc insigni trunco sinistro juguli, qua posterior fedes radicis venae interne jugularis spectat, magna quædam prepago garnitur, qua præterquam, quod in ejus origine otiolum semicirculare habet, est etiam alba & aquæ humoris plena, nec longe ab ortu in duas partes scinditur, paulo post rursus coemuntur in unam, que nullus ramos diffundens, iuxta sinistrum vertebrarum latus, penetrato septo transverso, dorsum ad medium usque lumborum fertur, quo loco latior effecta magnamque arteriam circumplexa obscurissimum finem, mibiisque adhuc non bene perceptum obicit. Perfectius fane post eum non descriptus aliud, si pauca tantum excipiunt superaddita. Venam vocat a similitudine subtantiae; eam tamen ab aliis Thoracis distinguit colore, contento intus humore, & uia: utpote que neutriquam alteret Thoracem, uti reliquias, quas descriptur, venas facere putabat. Curtum ejus describere incipit ab insertione, ubi nota Ostiolum semicirculare; tum Insulam, quam plurimum formare solet; hinc Situm in illis animantibus; denique Expansionem in Receptaculum Chyli postea dicatum. Hic vero slabat *Eustachius*, candide fatetur, obscure nimis fuisse finem, ut cum distinctor cognoscatur. Mirum autem, quod idem non invenerit in homine, cum tot, tanta attentione, inciditeret cadavera, & tantum laboris impenderet Vena Azyga exæstis cognoscenda, cui tamen in homine quam proxime adjacet. Vix dubitate licet, quod vistum in *Equo* non quaefiverit in homine; fin vero cum quoque anamadvertisset ibi, certe non videtur omisitus fuisse in *Tabulis*, in quibus tamen vestigium ejus non apparet.

Multa autem magis mirari subit, qui factum fuerit, ut nemo Anatomicorum post *Eustachium* in hoc inquisiverit: eorum saltenti, qui scripere, nullus, ne in bruto quidem, meminit. Tantum abeat, ut postquam *Aegilius Laëtæna Vafa & Chyli* per ea Motum invenerat, non cogitatum fuerit porro de his via, verum Chyli ex his iter non inspeccione investigatum, sed in eo determinando opinionibus dimicatum fuerit: donec tanto tempore lapsus, anno scilicet 1651. felix *Gallus J. Pecquetus*, fortuito casu, totam rem in animantibus fortunatum dexterit. Dum enim vivo cane aperto, nudum ejus Cor contemplatur, illoque a vicinis vasis reseculo, effuentem sanguinem abstergit, anamadvertisit laetum humorem, parum fluidum, subinde intra Venam Cava circa dextrum Cordis ventriculum effluere: miratur rei novitatem, putatque esse prius ab exsiccato in thorace forte delitescente proflouens, Chylo crux mixto puris colorum mentiente. Sed mox Vena Cava penitus ad jugulum usque aperta, videt liquorem albicantem, sanguine non inquinatum, profluentem, Chylo Venarum Laetearum in Mefenterio sumillimum. Incitatius originem ejus indagandi cupiditate, comprimit Thymum, Collum, Artus anteriores, sed frustra; tandem laetis Mefenterio Venis comprescis, magnam hujus fucci copiam in Ramos Subclavios effundi deprehendit; ut, inde ejus originem repetendam, facile agnoverit. Non dum tamen viam, per quam a Mefenterio ad Venas Subclavias adscenderet, perspiciebat. Igitur canem bene pastum aperit, pulmonem caute elevat, dorsum lustrat, inventi primo in uno, tum quoque in altero latere, juxta dorso vertebras, album chylosum Canaliculum.

Utrique vinculo injecto, ecce, statim supra illud flaccescunt, dum infra æque manent turgidi. Tum ablata tegente pleura, laxatis vinculis, utrinque Chylum in Cavam affatim fluere, observat. Neque tamen adhuc certus erat, per folios hos Canaliculos Chylum ex Mefenterio ferri: fed amputato Capite, detruncatis Artibus, prelio Mefenterio, nihil Chyli ex vulneribus factis effluit; unde concludit, omnem ex Mefenterio per hos Canaliculos in Ramos Subclavios fluere. Injectis denuo vineulis, prosequitur Ductuum inventorum ad inferiora Progreffum; repetitis experimentis inventis cum definire in quoddam Chyli receptaculum, sub-

centro Mefenterii situm, ab inventore *Pecquetianum* dictum, quamvis eodem, nisi potiori jure, *Eustachianum* appellandum. Hoc lacerato, Chylum ex Læcis Venis in illud effundi conicitur. Tandem obseruat, Duclibus Chylosis ligatis ad superiora, & Receptaculo aperto, illos tamen non detumeficeret, sed, retento Chylo, eque turgidos manere: premit igitur digitis impositis, & valvulas in eo, regressum Chylo ad inferiora negantes, deprehendit; quas deinceps, tot in re Anatomico inventa Clarus, *Ruischius* pulchrius descripsit. Sic rem perficit *Pecquetus*; sed tantum in brutis animalibus, Bove, Equo, Sue, Ove, & aliis; innata enim lege, ut sit, abstinuit ab homine, vivo scilicet incidente; in mortuo enim hoc potuisse inveniri, non videtur putavisse. Quamquam vero hujus inventi gloria *Pecqueto* tribui soleat, hic tamen non omitendum censui, quod *T. Bartholinus* in sua *Lætearum Thoracicarum Historia Cap. iv.* scribat, *Nec dum viso Pecqueto simile quid* (scilicet Chyli Receptaculo, de quo agit) *Cl. Jo. Horio Anatomico Leideni in Mefenterio canis occurrisse, quod Sacci Læci nomine dignatus fuerit.* Unde *Isb. de Diemerbrock* utrumque inventorem agnoscit, & suo tempore demonstrasse publice ac conscriptis Libello exhibuisse scribit, *Lib. i. Cap. xi.* Simulac autem hæc experimenta evulgata erant, alii plurimi eadem passim instituerunt; inter quos Nob. *De Bils*, quæ in brutis invenerat, depingi curavit, & scriptis reliquit.

Tb. Bartholipus vero, non contentus *Pecquetiano* experientia, in vivo prius tum quoque post lautum pastum strangulato cane indagasse, summo studio incendebatur idem in homine investigandi, quod haecenpus praefitum non erat. Naodus igitur humanum cadaver, paucis ante mortem horis cibo potuque laute excepte infanticida, res ipsi ex voto cessit, atque primus, in eo primo tum quoque in aliis, Hafniae 1652. Thoracicas Læcas demontravit: sed in locum Receptaculi *Pecqueti* Glandulas Lumbarum Læcas substituit, in quo reprehensus a Warthono in eleganti suo de *Glandulis Libello*, magis tamen ratione, ut videtur, quam inspektione, simile Receptaculum commune in homine afferente; id quod deinceps, præter Glandulas *Bartholini*, in homine inventi & pinxit Olao Rudbek, van Horne *Microc.* §. 30. tum quoque, referente Bartholino *Lib. i. Cap. xii. Anat. Carolus Le Noble Rothomagi*, & *Diemerbroekius Anat. Lib. i. Cap. xii. Nukkius in Adenographia Curiosa*, aliquie. Denique Dexterrimus Britannus Anatomicus, *Cowperus*, Chyli Receptaculum, vicinas Glandulas, Duclumque multo accuratius descripsit, atque eleganter delineavit in *App. ad Bidleum*. Post quem *Cl. Salzmannus & Henningerus* novas Thoracicas Duclus in cadavere humano inveniendi methodos ediderunt, cui hic novam quoque ex homine defunctam delineationem addidi. *ENC. Cent. IV. App. pag. 120.* His si addas, quæ Nukkius in *Adenogr. Curiosa*, imprimitis de *Vasa Lymphaticis* in Chyli Receptaculum & Duclum Thoracicum definitibus, & que *Lorwerus* de *Valvula Semilunari* circa ejus in Subclaviam Venam infectionem, demontravit; habebis *L. B.* primaria, quæ ad hujus inventi historiam spectant. Sin vero opera pretium fore exiles, perlegere sequentem ejus descriptionem, & cum annexa Icone conferre, invenies Tua attentione fortan non penitus indigna; quæ si placuerint, gaudebo.

FIGURA PRIMA.

ENARRATA hucusque hujus Duclus historia, sequitur, ut cum nunc trajectum Anatomicum. Ad junxi, Iconem, quæ accuratissime ad Cadaver a me delineata, exhibet veram fabricam, situm, & decursum Receptaculi Duclusque Chyli in homine. Erat Cadaver juvenis phthisi, ut videbatur, extinti, cui mihi accessum dederat *B. S. Albin*, in Athenæo Leideni Anatomicæ & Chirurgiae Prælectoris dignissimus. Postquam enim fructu circumplexeram in hæc inquirendi opportunitatem, occasio hæc se obtulit; cadaver enim demonstrationibus Chirurgicis *Cl. Prælectoris* dedicatum erat, quem, cum suavitate morum & integritate viræ omnibus commendabilem & singulari benevolentia mihi Amicum probe scirem, rogavi (operationibus peractis) hæc contemplandi copiam: illico benevole annuit votis meis non tantum, sed & simul in favorem nostrum investigandi labore non reculavit: huic igitur nunc publice ago gratias, quem semper veneror, utpote Doctissimum & in sua arte dexterissimum. Quoniam vero Duclus Thoracicus & Chyli Receptaculum sunt unum continuatum vas, ambo hæc describam, fecutur viam, quæ humores per hæc vas feruntur, incipiám a Receptaculo, perrecturus porro ad Duclum Thoracicum.

Ita Chyli Receptaculum (*Saccus Læcius* *Cl. van Horne*, *Cisterna Lumbaris* aliis) in homi-
ne

ne est sacculus membrana tenui confatus, qui fibrosis quibusdam vinculis eum ambientibus constringitur, & hinc diversam, prout haec magis minusve solvuntur, capacitatem obtinet, fere ut Intestinum Colon varium deprehenditur, dum vincula ejus sensim solvuntur; unde iusta Receptaculi hujus magnitudo & figura vix determinari possunt. In Cadavere primo apparebat unus; paululum solitus fibrosis nexibus, bini facculi oblongi; vinculis ulterius distracti, tertius inter hos medius, profundius situs, hinc minor apparet, in confpectum veniebat. Cuius idea ut haberri possit, apposui Fig. IV. V. VI. que successivas hafce mutationes, prout vincula neftentia solvebantur, exhibent. Tandem vinculis hifce omnibus dicerptis, videbantur tres, distincti, magni, oblongi loculi. Inde forsan factum, quod *Carolv le Noble* apud Bartholinum Lib. 1. Cap. xii. hoc Receptaculum, *Celulus divisum intus, & inter seum magnitudine & figura inaequibus confans* viderit; & Diemerbrock Lib. 1. Cap. xi. scribit: *In corpore humano interdum, licet raro, duo vel tria inventri Chyli Receptacula;* & mox, se in Receptaculo aliquam diverfitatem, in homine, inventa, ut modo unum foret, modo unum media membranula diffinitum seu divisum, modo propter geminam protuberantiam duo diversa esse videbantur. Sed & hinc procul dubio merito suo laudandus Cowperus TAB. IV. Fig. X. N. Sacculum Chyliferum, Mercurio, per majorem Truncum Vaforum Laetorum secundi generis iniecho, repletum, in Appendix ad Biduum, tanquam unicum facillum, inaequalis superficie in situ pingit; illum vero, corpore exemptum, ex tribus constare animadvertit, & eleganter exprefit primus Fig. II. A. bb. Cum qua Figura, & iis, que in hac Tabula, vivam rei imaginem exprimitibus, inveniuntur, si conferantur Figure aliae, hoc Receptaculum in homine adumbrantes, velut Rudbekius apud Barth. Lib. 1. Cap. xii. TAB. XVII. Fig. III. q. Henneriker Cent. IV. App. pag. 120. in Fig. liti. B. in Eph. N. C. patet facile, illas minus commendabiles esse. Nukkius vero, *Adenograph.* Fig. XXXII. H. unam inaequalis Figure cifternam exhibet.

Tenuis adeo est membrana hujus Receptaculi ambitum formans, ut pellueat, & hinc, ubi hoc Chylo repletum, a transparence ejus colore, albida apparet; fed & inde fit, ut Receptaculum vacuum, & proinde collapsum, difficulter in confpectum veniat; que forte ratio est, quod *Bartholinus* id in homine non animadverterit, nec depinxerit, ejus loco Glandulas novas substiuens; vide eum de *Lædis Thorac.* & in *Anatomie* loco jam citato Lib. 1. Cap. xii. Fig. XVIII.

Imprimis vero descripti Receptaculi Situm exacte indioandum existimo. Sic fere habet: ponitur ad dextram corporum superiorum vertebrarum lumborum, hisque immediate incumbit; tum ipsi a dextris accumbit, & pro parte incumbit, Appendix Musculosa dextra Diaphragmatis; a finifbris vero illud suprascandit Arteria Aorta defcentis Truncus, anterius Emulgens dextra Arteria ab Aorta, supra illud tendit ad Renem dextrum; supra quam defcedit Vena Cava inferior, ibi quoque suas Venas Emulgentes utrimque emittens: hec in Figura apposita delineare commode non potui, & facile suppletur. Proinde perfectissime in homine ejus pars infima reperitur sub Vena Emulgente finiftra, inter Vena Cava inferioris & Aortæ defcentis Truncum; quemadmodum optime exprimit Cowperus Fig. X. N. inter B. a. D. TAB. IV. App. Bid. Eftque summa cura adhibenda, ne ille locus, inter eximendum interfifta, ledatur, si enim illatus manferit, nemota nimium molesta interfiftorum mole, ipfum Receptaculum, in quovis subiecto, quoconque post mortem tempore, facile demonstratur.

Circumponuntur Receptaculo Glandulae Lumbares, quod jam animadvertit Rudbek, loco supra laudato, & Figura, minus tamen bene, illuftravit; tum pariter fibi in homine vifum testatur Clar. van Horne *Microcosm.* §. 30. & eadem sum, quas pro Receptaculo Chyli descripti Bartholinus. Haec pulchre in nostro subiecto aderant; fed in Figura omisſe sunt, ut reliqua tantum distinctius exhiberi possem; imprimis cum belle inveniantur apud Cowperum Fig. X. TAB. IV. Q. Q. R. R. & Fig. II. D. F.

Porro huic Receptaculo loculo inferuntur Vene Laetæ secundi generi; vide Cowperum loco citato Fig. X. O. & Fig. XI. C. & Vene Lymphaticæ propemodum omnes inferiorum partium; vide Nukkius *Adenograph.* Fig. XXXII. Harum nonnullas in annexa Figura exprefit, prout scilicet immiffo per Thoracicum Ductum in Chyli Receptaculum flatu, tum laetæ, fere manifeſtabant; negato enim mox iniecho liquido itinere, propter obſtantes, ut fufpicor, valvulas, infeſigare & delineare ulterius non licet; nec praefentis instituti erat.

Defcripto Receptaculo, videamus porro Thoracicum Ductum. Ille a superiori Receptaculi parte oritur, eftque tantummodo Receptaculum in arciorem canalem protractum, simili, tenui, mem-

membranosa, satis tamen firma, tunica formatum: idcirco ubi Chylo repletus, candidus apparet; ubi vero inanis, collabitur, agre, nec nisi ab exercitato, reperitur.

Ab hac origine (sepe duplici, mox coeunt) flexuolo quodammodo (quandoque infulam formans) mox recto innere adscendit, in media corporum Vertebrarum Thoracis sede, medio inter Venam sine Pari a dextris, & Aortam descendenter a sinistris loco; ita tamen ut Aorta ipsi maximam partem incumbat. Hie est ille locus, ubi certissime in quoconque cadavere reperi potest Duetus Thoracicus. Si enim Peitoris Osle ablato, dextrum Pulmonem eleves, tunc dorso Vertebras curiose perlustras, invenies Thoracicum Duetum, si prius Chylo vel laete repletus fuerit, ad latus sinistrum Azygæ Venæ, per tenue Pleuram transparentem. Sed &, quamvis inanis omnino & collapsus sit, levi ibidem loci, inter Azygam & Aortam, vulnifico Pleura inflito, atque illa paululum distraha, certo reperitur. Frustra igitur eum in sinistro latere queras, quamvis ita videantur velle Auditorum plerique, brutorum sine dubio inspectione seduci. Neque ulla modo admitti potest, Venam Azygam ideo non a sinistris sed a dextris prorepere, quia in sinistris eodem itinere, quo Vena sine Pari collocanda est (ab inferioribus nempe ad superiores partes secundum dorso vertebras) jam defertur Peccuti Duetus, cui Azyga si comes daretur, plurimum obesse &c. Ut riserit Lancinius in Epifolia de Vena sine Pari apud Morgagni Adv. V. pag. 95.

Pergit itaque a descripto loco, semper incumbens vertebris, sub Oesophago, subter arcum Venæ Azyga; (que arcum venosum in dextro latere, ut arteriosum Aorta in sinistro format) inde supra corpora vertebrarum sinistrorum inclinat, pergit subter Soporam Arteriam sinistram, usque ad medium ultima Cervicis Vertebræ, toto hoc decurso, sepe infulas majores, minores, vario loco efformans; quod utcumque exprimit Bartholinus Anat. Lib. 1. Cap. xi. TAB. XVIII. dd. & ruditer Henningerius, loco citato, summa vero cura adhibita exhibet nostra Tabula.

Decurrit Duetus in cellulosa quadam substantia, sepe, ut alibi in corpore, pinguedine infera (ut in publicis etiam Doctissimus Amicus Praelector demonstravit) sub Pleura Membrana; adeoque extra Thoracis Cavum, atque ac Vasa Spermatica, Uteres &c. hac ratione extra cavitatem Abdominis, sub Peritoneo decurrere dicuntur.

Superest, ut viro Ortu & Progreffu, accurate examinemus finem, id est, Insertionem, tanto magis, quia obscura admodum ejus apud Autores habetur in homine descriptio, & obscurior delineatio: conser Tabulas sepe citatas, ne ipsa quidem Cowperi excepta. Et quamvis sepe varia sit natura, describam tamen rem ita, ut non tantum in præsentis, sed & in aliis cadaveribus comprehensa fuit. Scilicet postquam ad medium ultimæ Cervicis Vertebræ fedem sinistrorum inclinando adscenderat, ibi arcus forma incurvatus, sinistrorum, deorsum tendebat, pone Venam Jugularem internam sinistram.

F I G U R A E I . E X P L I C A T I O .

Prima Thoracis Vertebra 14. 16. cui articulatur
Cofta prima dextra 7. 19.

Capitula, anteriora Claviculæ, quæ a Sterno, dum illud aufereretur, utrinque soluta, secesserunt ab invicem: unde distantiæ inter haec duo Capitula naturali major est. Dextra quoque Clavicularia paululum infra primam coftam extra stiitum deprelia est 4. 28. sinistra

25. 25.

Reflexa Cofta 3. 36. 27. 17. 30. 10. 34. 24.

Diaphragma proprie Collam refectum 24.

Appendix Musculosa, dextra Diaphragmatis, paululum tracta dextrorum, & reflexa 15. 58.

Altera ejus pars 10. 51. sinistrorum tracta, hamulo 20. 49. Dum enim haec partes cohærebant, tegebant illa, quæ hic interjecta apparent.

Pulmo dexter 16. 30. ex

Dextra Thoracis Camera cavo 8. 29. 8. 52. sinistrorum protractus ope hamuli 30. 26.

Oesophagus simili quoque sinistrorum tractus 18. 37. & in 17. 28. absclissus.

Reflexa Alpæ Arteria 18. 27.

Pericardium 20. 31. Et hoc sinistrorum tractum, ejusdem hamuli actione 30. 26.

Vena Cava superior 10. 30.

Vena sine Pari 18. 29. 15. 43. 15. 47. juxta dextrum latere corporum Vertebrarum Thoracis adscendens; incurvata, antrorum, sinistrorum, inferta Venæ Cave superiori, antequam illa Pericardium ingrediat, ut aperto Pericardio, & prope Venam Cavan elevato, appetat.

Vena Subclavia dextra 14. 25. Hæc postquam refecta est, ut ipsi subiecta commodius indagari possent, ligata, & in firmam, quantum fieri potuit, repolita est: factum inde, ut inanis & tracta, multo minus capax appareat, quam debet; malum autem illam exacte pingere, ut oculis sicce ostenderet, quam supplicio inevitabilis erres committere.

Vena Subclavia sinistra 21. 20. quæ cum integra manerit, naturalem capacitatem fere retinetur.

Vena Vertebralis sinistra, collapta 20. 17.

Vena Jugularis interna sinistra: & hæc absclissa, ligata, sinistrorum tracta: hinc minoris diametri. 21. 15.

N Vena

Vena Jugularis externa sinistra 18¹. 1¹. huic Vene Jugulari interna perficie incumbet, si in locum suum reponetur.

Vena Axillaris 23. 16.

Ramus Arteriosus Primus ex Aortæ curvatura adscendens 15. 24. mox divulsus in Arteriam Subclaviam dextram 10. 24. & Arteriam Carotidem dextram 12. 20. Carotis sinistra 16. 19. Subclavia Arteria sinistra 18. 20. emittens Vertebralem Arteriam 18. 16. & mox Duas Arterolas ad vicinas Colli partes 18¹. 14. & 19¹. 15. Aorta descendens 16. 32. 16. 37. 17. 43. in sinistro Vertebralem Thoracis latere, que inter Appendixem Musculorum Diaphragmatum dextram 15. 58. & sinistram 20. 52. Thorace egesta dat.

Arteriam Celiacam 19. 53. sub hac

Arteriam Mesentericam superiorem 20. 55. tum

Emulgentes 21. 58. 18¹. 58.

Chyli Receptaculum 17. 60. cui a dextris accumbebat & partim incumbebat Appendix Muscularis dextra Diaphragmatis; a sinistris vero incumbebat Aorta; que

hic 19. 61. e regione 17. 60. elevata cernitur, a flava differto Receptaculo;

Bini Trunci majores Receptaculi, 16. 60. 17. 60. & inter hos situs tertius 16¹. 60.

Vafa Lymphatica, a partibus infra Diaphragma sitis, venientia inserta Receptaculo. 18¹. 65. 16¹. 67. 16. 67.

Thoracicus Ductus primo flexuoso 17. 56. mox rectus 16. 43. sub arcu Azygo 15. 30. inde sinistroforsum subtus Carotidem sinistrum 16. 24. pergens, usque ad medium, ultime Cervicis Vertebrae idem 17. 12¹. ibi arcus forma incurvatus, sinistroforsum, deorsum, descendens pone Venam Jugularem internam sinistram 21. 15.

Thoracici Ductus Ramas 17. 17¹.

Glandula subfascia parva, Ductu appositus 18. 12. 21¹. 15.

Ut porro habeas exactam situs omnium ideam, cogita Oesophagum 18. 37. 17. 28. incumbere Ductu Thoracico usque ad 16. 21. circiter, ita ut Ductus decurrit inter Vertebrae ab inferiori & Oesophagum a superiori parte.

Tum adde supra Oesophagum ponit Alperam Arteriam 18. 17¹. continuatam, supra hanc Arterias 15. 24. 16. 19. 18. 20. tandem Venas 14. 25. 20. 30. 21. 20. denique Pectoris Os.

FIGURA SECUNDA ET TERTIA.

Hucusque omnia accurate in Cadavere notari poterant, & delineari in Fig. I. verum ipsa tansperni distinete nondum fatis patet: sed post opus eo perduum reliquimus fero vespere (quod nullum Cadaver, quod favam exhalarie incipientis mephitum, sepulturam postulabat: attamen Ductus Thoracicus latè repletus nimis pulchrum era spectaculum, & nimio labore repertum, quod tenebris & vernibus tradiceret: negleci igitur Oblaculis, Ductu cum Venis, quibus infereretur, et corrupto exempto trunco, & post inflationem, & propria, quam probe callet, arte a Dexterrimo Praelectore preparato, & sibi servato, exacte patet mira ejus Inferio. Tum enim manifestum erat, illum terminari in Venam Subclaviam sinistram, a postica parte, sub Valvulis Vena Jugularis internæ sinistra: ita tamen ut ambigere possit, an in Subclaviam, an vero in ipsam Jugularem internam definire dicendum est. Etenim Subclavia sinistra proprie non continuatur in Axillare, ut volunt plerique Auctores; ita ut Subclavia & Axillaris sint unus continuatus truncus, ex quo, ut ramus e trunco, prodeat Jugularis interna; sed potius Subclavia & Jugularis interna, sunt unus continuatus canalis, ad valvularum locum in binos nomine tantum distinguendos, cui a latere externo, tanquam ramus ad truncum, accedit Axillaris, uti Fig. II. & III. indicant. Si igitur dicenda est cum plerisque Vena Subclavia Axillari continuari recte trahite, & ex hoc trunco eis Jugularis interna, terminabitur Thoracicus Ductus in posticam, infimam, fedem Jugularis interna, ut in Fig. II. fini vero potius habentia est Subclavia cum Jugulari pro uno vase, tantum bifurcata distinguedo ad valvularum locum, incipiet Jugularis interna supra illas valvulas, eritque infertio Ductus Thoracici in Subclaviam; conf. candem Figurem.

Uti vero Natura in numero Ramorum hujus Ductus sape ludit, ita quoque in hoc subiecto Ductus Thoracicus & regione sedis infima prime Thoracis Vertebrae emittebat Ramum, ejusdem cum Trunco capacitatis, pergentem sinistroforsum sursum paululum, super Arteriam Vertebralem sinistram, hinc sub Vena Vertebrali sinistra, tum supra Venam Jugularem externam sinistram, flexuoso parum itinere, donec infereretur sub infertione prioris.

Attendum autem imprimis ad mirabilem calidissimam Naturam sagacitatem, quæ Ductum, hic duplici Rivulo, inter tot Venarum, Vertebralis scilicet, Jugularis internæ, externe, tum quoque Axillaris, concursum terminari voluit.

Valvulas in Thoracio Ductu, latè replete prementis digitii indicio, reperit *Pecquetus*, aliquæ, in brutis; idem nobis in homine fuit tentati experimenti successus: Iac enim siphone immisum adscendebat facile, cum vero urgeretur digitis, veritus inferiora fistebatur, ubique valvulis in nodulos turgentibus. Illas in portione Ductus Thoracici Equini, exsiccatis pulcherrime demonstrat Cl. Ruiophilus de *Valvulis Lymphae*, pag. 37. F. 5. a. a. Nos quoque in hoc humano sic-

cato, observamus, variis in locis elegantissimas, semi-utriculares, geminatas semper, sua parte convexa Receptaculum Chyli, parte concava Venam Subclaviam respicientes. Prater has etiam Semilunarem, aperturam Ductus Thoracici in Venam Subclaviam appositam, ut cornua ejus Venam Subclaviam respiciant, admittentem liquidum ex Ductu in Venam Subclaviam, sed regressum ipsi negantem, pingit Louwer TAB. VI. Fig. II. b.

Absolvifera totam descriptionem, nisi pauca eslen addenda de Venis Lymphaticis, in Ductum Thoracicum infertis. Hæ, ex toto Thorace prodeentes, ingrediuntur ubique hunc Ductum; vide demonstrata Louweri de Corde Lib. v. pag. 225. & Nukkii Adenog. Fig. XLI. & pag. 143. in Epiphysias Anat. Intrane autem quibusdam in locis, tam confortina, & tam mire in gyros flexa, ut glomeres contortos referant. Patuit hoc eleganter, cum aliquando lac Receptaculo Chyli immixtum urgeretur paulo majori vi; tum enim Valvulis Lymphaticarum retroactis, lac aliquo usque hæ Lymphatica subintrabat, & conficiebantur varix in locis, tres quatuorve tales globules, convolutarum quasi Lymphaticarum Venarum. Hi forte sunt Canales illi flexuosi, ac in variis gyros contorti, indicati ab Henningero, in Eph. Nat. Curijs. loco citato D. D. E.

FIGURÆ II. ET III. EXPLICATIO.

Vides Figura II. hujus Ductus Canales e facie positiva,
Vertebras respiciente; ut ubi iterum videri possit. In-
fertio Ductus.

Jugularis interna 32. 7. defensu suo definens in
Subclaviam sinistram 33. 13. ab ea drectem, interven-
tu valvularum 32. 9. 31. 9.

Vena Vertebralis sinistra 34. 10.

Vena Jugularis externa 33. 10. inserta Subclavia a fede
posita.

Vena Axillaris sinistra 33. 11.

Thoracicus Ductus 38. 11. flexuoso itinere ad 36. 7. ad-
scendens, hinc arcu facto defensens pone Jugulari internam sinistrofum, donec inferatur posita fidei Ve-
nae Subclaviae sinistram 32. 10. sub valvula. Jugularis in-
terna sinistra 31. 8. 32. 9.

Ramus Ductus Thoracici 36. 11. flexuoso itinere pergens, inter Venam Vertebralem sinistram 34. 10. & Jugu-
larem externam sinistram 33. 10. adscendens, defen-
dens, inferatur, sub infectione prioris, paulo magis
dextrorum 32. 10.

Figura III. indicat Venam Subclaviam, cum Jugulari in-
terna & Axillari sinistra, atque Thoracici Ductus par-
tem, corpore exempta (ut & Fig. II.) post inflatio-
nem siccata, directe a parte anteriori, homine erecto
vista.

O Peram imprimis adhibui, ut simplicitate accurata Receptaculi, & Ductus Chyliferi daretur
Anatomica descriptio, nullo omnino admisto ratiocinio: sunt enim hercule hæc bina quam
distinctissima, neque absque summo artis increasentis detimento confundenda. Parum tamen
juvat pulchre horum fabricam cognoscere, nisi simul Adiunctio innoteat. Hæc vero ex data prius
fabrica & captis experimentis certis facile eliciuntur sequentibus.

In Receptaculum Chyli non modo Venas Laetæas, sed & Lymphaticas partium inferiorum in-
feri docui supra pag. 24. Lympham per has a partibus, Chylum per illas ab Intestinis, ad Recep-
taculum ferri, eique infundi, demonstrat valvularum in iis positio, & liquidi per eas motus,
postquam ligatura intercipitur, observabilis. Proinde Receptaculum hoc est communis cister-
na, accipiens & commilicens maximam Chyli, (excepto, qui per absorbentes Venas, Oris,
Oesophagi, Ventriculi, Intestinorum, immediate in Venas infunditur) & Lymphe totius cor-
poris partem.

Quoniam vero Chylus & Lympha, ex angustioribus canalibus in amplius Receptaculum effu-
sa, amittunt motus celeritatem, & hic quoque magis a vi propellente distant, hinc flagrarent,
& concrecerent ibi loci, temui Receptaculi Membrana vix quicquam ad propulsionem confe-
rente. Sed accedit perpetua vicinorum ægio, cui quam maxime exponitur Receptaculum vid.

O supra

Vena Jugularis interna sinistra 41. 7. descendendo conti-
nuta in

Subclavia sinistra 41. 12. a qua distinguitur per
Valvulas binas ad finem Jugularis internæ positas, hic
41. 9. 41. 8. per Venam translucentes.

Vena Vertebralis sinistra 41. 9. inserta Subclavia sub Val-
vulis Jugularis internæ a dextris.

Vena Axillaris, quæ insertur Subclavia sub Valvulis Jugu-
laris internæ a sinistris 44. 10.

Ductus Thoracicus 39. 20. qui circa quartam Thoracis
Vertebræ 39. 19. bifidus, mox coeum primam ibi in-
fusam formans, & circa secundam Thoracis Vertebram
39. 15. alteram infusam maiorem exhibet, porro flexuo-
so itinere ad 39. 7. adscendit, ubi pergit sinistrofum
pone Jugulari internam dorsum, inferius Subclavia
sinistra, in posita fidei, sub Valvulis Jugularis internæ
sinistra 43. 8.

Ramus Ductus Thoracici 40. 10. pone Vertebralem per-
gens, cujus progressus ulterior hic videri nequit. Neque
etiam Vena Jugularis externa hic confici potest: ita
enim ei pone Jugularem internam, non a latere ejus
sinistro, ut male in Figuris Anatomicis exhibetur.

Figura IV. V. VI. Exhibent Thoracicum Ductum successi-
ve alias figuram & magnitudinem acquirentem, prout
fibrae connectentes solvantur.

supra pag. 24. Etenim Appendix Musculosa dextra Diaphragmatis, quoties homo respirat, contracta, tumens, a dextris premit Receptaculum; a sinistra & anteriori parte tempore diafoles, toties in hora, ipsi idem infligit validum Aorta; qua in mediocri cane tam fortiter pulsat, ut robustus homo can manu retinere nequeat quietam: accedit vis dilatata Arteria Emulgentis dexteræ. Sed notum est, nullum idem dici posse magnum cum effetu, nisi ratione resistentiae obtaculi. Obstaculum vero hic maximum est, durum nempe Vertebrarum corpus, nihil cedens, a postica Receptaculi parte. Adeoque Receptaculum alternis vicibus experitur duplicata vim, agentis Appendix Musculosa dextra Diaphragmatis, Aortæ & Emulgentis Arterie. Cogita igitur Receptaculum ab omni parte fortiter premi, dum interim a Laetis & Lymphaticis Venis, omni momento, infunduntur novi humores, regredi a Valvalis impediti; sequitur humores ex Receptaculo propelli in Thoracicum Ductum.

Ille vero, angustus, membranaceus, parum contractilis, non sufficeret sursum promovendo Chylo, contra fæcē gravitatis vim: atque ideo Natura cum non tantum ruto locavit, ut lœdi facile non possit, sed & medio inter comprimentes vires loco, vid. supra pag. 25. Namque Aorta in omni cordis contracitione eum valide urget contra Vertebras, dum interim a dextris Azyga cedenti resistit, forte etiam in inspirationis aëli, Pulmo totum Pectus implens comprimit Venam Azygam, qua hinc magis resilit Ductui, & forsan parum complicata eundem urget; addic quod in omni diglutitione Oesophagus, distensus, Ductum premat; sed & Carotis interna sinistra utruncque, & Vertebralis Arteria idem ad superiora præstant officium. Quoniam vero canali flexili prelio, liquidum contentum, cæteris paribus, æque urgetur versus unum atque alterum extrellum, ideo provida Natura hunc Ductum ubique valvulis instruxit, ita fæcis & positis, ut liquido presso, facile dent adscensum, descensum omnino negent.

Neque tantum excipiendi ex Receptaculo & promovendis humoribus infervit Ductus Thoracicus, sed & per Lymphatica, vid. supra pag. 27. accipit Lympham omnium fere Thoracis partium. Unde Thoracicus Ductus non incongrue dici potest Vena Cava Chyli & Lymphæ (uti unicus in Medicis Præceptor meus, non sine honorifica prefatione nominandus, Vir Cl. Hermannus Boerhaave, in privato suo Institutionum Medicarum Collegio per pulchre demonstrat.) Omnem enim fere Chyli & omnem Lympham ab inferioribus, uti sanguinem Vena Cava inferior, & minimis ramulis acceptum vehit versus Cor; & quemadmodum Vena Cava variis humores receptos intime miscet, ita pariter Ductus Thoracicus crudo Chylo miscet elaboratum & vi corporis concoctam Lympham.

Hacce igitur ob causas, bini hi humores ex Receptaculo per Ductum Thoracicum adscendent usque ad locum arcuatae incurvationis ejusdem; quo ubi pervenerunt, sponte & commode delabuntur in Venam Subclaviam sinistram, non impediante Valvula Semilunari, vid. supra pag. 27. que interim accuratissime cavit, ne regurgitare possint, neve quicquam sanguinis ex Vena Subclavia in Ductum Thoracicum fluat.

Unde tandem patet, multam Lympham Chylo commixtam per Ductum Thoracicum (sæpe duplice rivulo) infundi in Venam Subclaviam, idque ibi præcise loci, ubi tot infinges Venæ, Jugularis interna, externa, Vertebralis, Axillaris, oppositus directionibus, suum sanguinem corrivant, & Lympham & superioribus partibus affundunt, vid. Louw. *De Corde Cap. 2. ad fin.* Quare parva fatis Chyli Lymphæ mixta copia, ab oppositis locis velociter confluentis copioso sanguini occurrens, in fluore conservatur, & utruncque mixta abruptit simul in Subclaviam Venam, ubi iterum accidit sanguis a Venis Mammaris, aliisque vicinis allatus: denique affuso copio per Venam Subclaviam dextram sanguine, omnes humores feruntur in Venam Cavam superiorem, inde accepto prius a Vena sine Pari sanguine, dilabuntur in Sinum Venofum ductum Cordis.

FINIS.

E M E N D A N D A .

²⁸ Medicis En. 3. hq. crofieri. Pag. 1. ill. 32. sp. Lallegre. p. 1. l. 37. I. Senijmato. I. 48. I. effigie. I. 21. I. defensionem. p. 3. I. 10. I. Figura. p. 4. I. 26. I. null. L. 29. I. agit. motuum humi Chyli.

Taf. 2

Fig. 1

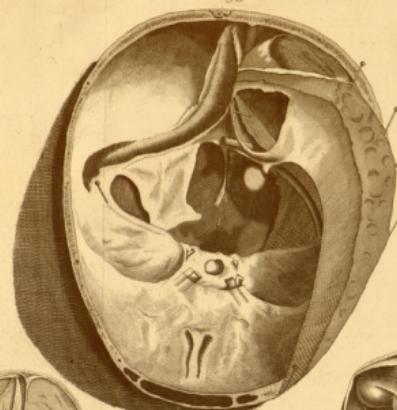

Fig. 3

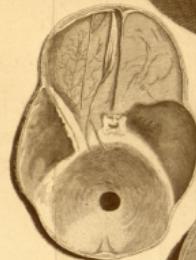
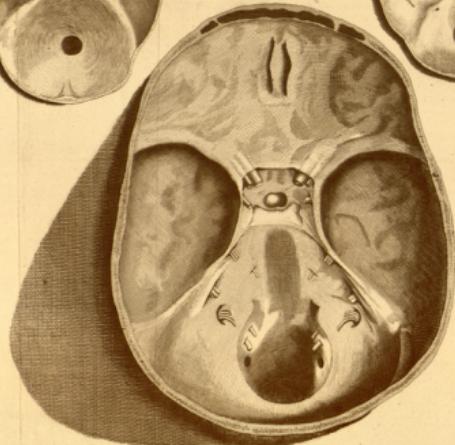

Fig. 4

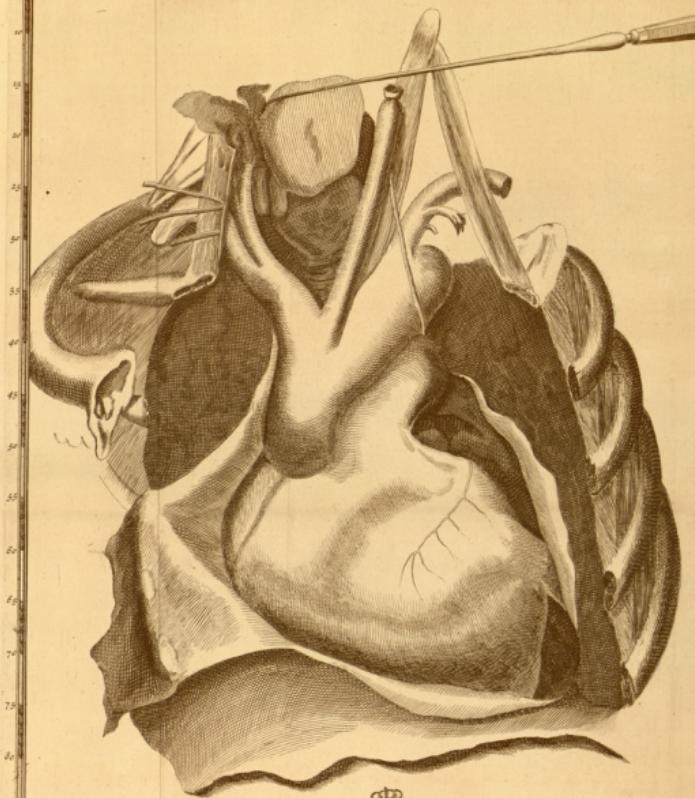

Fig. 2

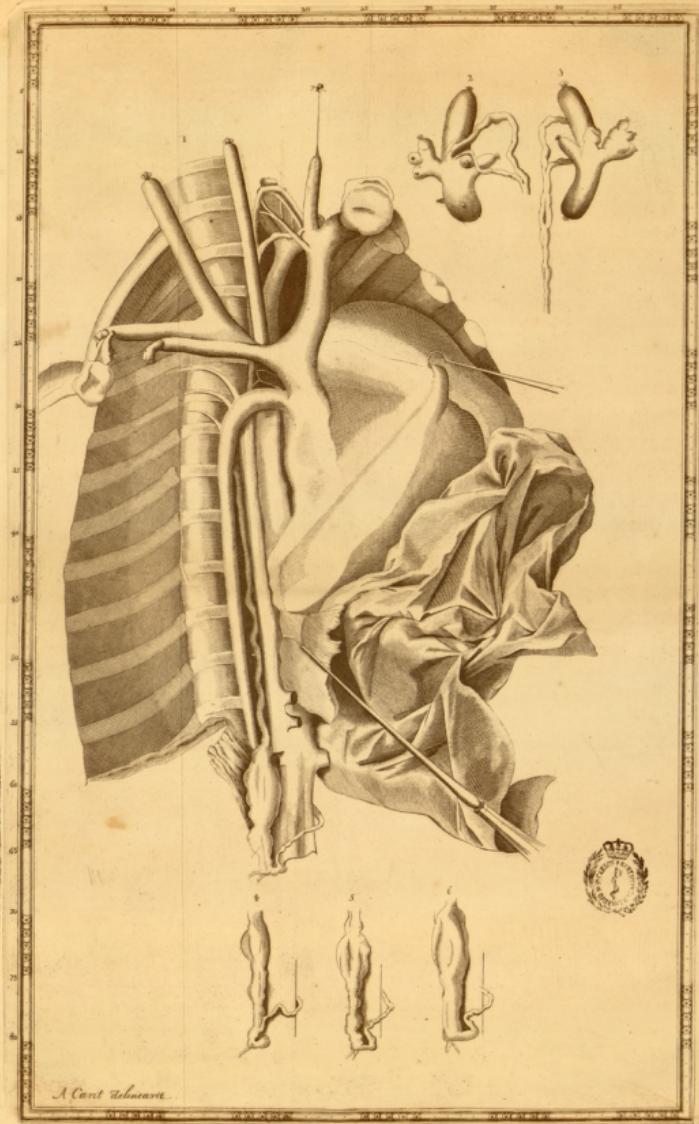

A. Coet. delineavit.

6
0

MICI

TO

ANA

611

C 1830